

OBEC OPATOVICE NAD LABEM

Pardubická 160, 533 45 Opatovice nad Labem

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem

č. j.: OÚOnL/2834/24
vyřizuje: Ing. Pavel Václav Kohout
kontakt: podatelna@opatovicenadlabem.cz; tel. 466 741 081
datum: 27.06.2024

Opatření obecné povahy obce Opatovice nad Labem č. 1/2024 kterým se stanoví místní koeficient pro vymezené nemovité věci na území obce

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem se na svém zasedání dne 27. 3. 2024 usnesením č. 5/20Z/2024 usneslo vydat na základě § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů (dále jen „**zákon o dani z nemovitých věcí**“), ve spojení s § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), toto **opatření obecné povahy**:

I.

Tímto opatřením obecné povahy se stanovuje ve smyslu § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí místní koeficient pro výpočet daně z nemovitých věcí u níže vymezených nemovitých věcí. Místní koeficient, kterým se násobí daň poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek, popřípadě jejich souhrny, s výjimkou pozemků uvedených v § 5a odst. 1 písm. a), b) a g) zákona o dani z nemovitých věcí, se u uvedených nemovitých věcí (pozemcích a zdanitelných staveb nacházejících se na pozemcích současně takto označených¹):

par. č. st. 280/2 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 280/3 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 280/4 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 312/1 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 312/2 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 313 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 314 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 326 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 338 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 356 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 357 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 358 (označení zdanitelné stavby),

par. č. st. 359 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 360 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 361 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 362 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 363 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 364 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 366 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 367 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 368 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 371 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 374 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 375 (označení zdanitelné stavby),

¹ § 12e odst. 3 zákona o dani z nemovitých věcí

par. č. st. 851 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 852 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 853 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 860 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 861 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 862 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 869 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 870 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 871 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 875 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 876 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 877 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 879 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 882 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 884 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 885 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 886 (označení zdanitelné stavby),
par. č. st. 933 (označení zdanitelné stavby),
par. č. 667/1,
par. č. 667/2,
par. č. 667/3,
par. č. 667/4,
par. č. 667/5,
par. č. 667/6,
par. č. 667/7,
par. č. 670/2,
par. č. 675/3,
par. č. 724/1,
par. č. 724/13,
par. č. 724/19,
par. č. 724/20,
par. č. 724/21,
par. č. 724/22,
par. č. 724/23,
par. č. 1476/5,
par. č. 1648/1,
par. č. 1648/5,
par. č. 1648/16,
par. č. 1648/17,
par. č. 1648/18,
par. č. 1648/19,
par. č. 1648/20,
par. č. 1648/21,
par. č. 1648/29,
par. č. 1648/30,
par. č. 1648/31,
par. č. 1648/32,
par. č. 1648/34,
par. č. 1648/35,
par. č. 1648/36,
par. č. 1648/46,
par. č. 1648/52,
par. č. 1648/53,
par. č. 1648/54,
par. č. 1649/1,
par. č. 1649/3,

par. č. 1650/1,
par. č. 1650/3,
par. č. 1650/5,
par. č. 1650/6,
par. č. 1653/1,
par. č. 1653/3,
par. č. 1653/5,
par. č. 1653/6,
par. č. 1673/13,
par. č. 1673/20,
par. č. 1675/1,
par. č. 1675/2,
par. č. 1675/3,
par. č. 1675/4,
par. č. 1738/1,
par. č. 1738/6,
par. č. 1739/2,
par. č. 1739/3,
par. č. 1740/1,
par. č. 1740/2,
par. č. 2163,
par. č. 2164,
par. č. 2165,
par. č. 2179,
par. č. 2180,
par. č. 2181,
par. č. 2182,
par. č. 2183,
par. č. 2187,
par. č. 2201,
par. č. 2202,
par. č. 2233,
par. č. 2265,

par. č. 2615,
par. č. 2616,
par. č. 2617,
par. č. 2620,
par. č. 2624,
par. č. 2628,
par. č. 2629,
par. č. 2630,
par. č. 2631,
par. č. 2635,
par. č. 2667,
par. č. 2669/1,
par. č. 2672,
par. č. 2673,
par. č. 2675,
par. č. 2687,
par. č. 2713/1,
par. č. 2713/2,
par. č. 2713/3,
par. č. 2714,
par. č. 2718/1,
par. č. 2718/2,
par. č. 2718/3,
par. č. 2719/1,
par. č. 2719/2,
par. č. 2719/3,
par. č. 2720/1,
par. č. 2720/2,
par. č. 2720/3,
par. č. 2721,
par. č. 2724,
par. č. 2725,
par. č. 2731.

v katastrálním území Opatovice nad Labem (711551), **stanovuje ve výši 4.**

Odůvodnění

Obec Opatovice nad Labem je veřejnoprávní korporací ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jejímž účelem je péče o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů, jakož i ochrana veřejného zájmu. Za tímto účelem musí obec disponovat dostatečnými finančními prostředky. Součástí daňových příjmů obce je mimo jiné i výnos daně z nemovitých věcí, které se nachází na území obce (srov. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů).

S ohledem na zajištění dostatečného množství finančních prostředků pro naplnění výše uvedeného účelu a základních úkolů obce jako veřejnoprávní korporace, musela obec přistoupit k zavedení místního koeficientu, kterým došlo ke zvýšení daně z nemovitých věcí. Na území obce Opatovice nad Labem pak dochází k provozu podnikatelské činnosti, která v porovnání s bydlením klade větší nároky na infrastrukturu obce, jakož i případně na životní prostředí. Stejně tak je s těmito činnostmi spojeno zvýšení intenzity provozu na pozemních komunikacích a stejně

tak nároků na zajištění bezpečnosti v obci. Tím je dána potřeba zajistit pro garanci zachování veřejného pořádku v obci fungování obecní policie i bezpečnostních zařízení (kamerový systém), s čímž jsou spojeny další finanční náklady. Nutno podotknout, že podnikatelská činnost je provozována za účelem dosažení zisku subjektu, který podnikatelskou činnost provádí. Na základě těchto argumentů je obec přesvědčena, že není vhodné postihnout stejným daňovým zatížením nemovité věci, které slouží k trvalému bydlení občanů na území obce, a nemovité věci, které slouží k výkonu podnikatelské činnosti či jiným obdobným činnostem, jež však mají vyšší nároky na infrastrukturu obce. Vyšším daňovým zatížením vymezených nemovitých věcí tak obec sleduje legitimní cíl, k jehož dosažení užívá přiměřených prostředků. Souladnost tohoto názoru s ústavními principy a základními právy a svobodami potvrdil i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 18. 7. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 24/23.

Stanovení místního koeficientu pro výčet uvedené nemovité věci, které zahrnují jak pozemky označené v souladu s § 12e odst. 1 písm. a), tak i zdanitelné stavby, které jsou označeny v souladu s § 12e odst. 3 zákona o dani z nemovitých věcí způsobem, že k označení pozemku podle odstavce 1 se toto označení vztahuje na všechny zdanitelné stavby nacházející se na pozemku, když je u označení pozemku současně uvedeno, že se jedná o označení zdanitelné stavby. Označené nemovité věci pak tvoří průmyslové – výrobní areály, které svými dopady (provoz, emise, doprava, pohoda bydlení aj.) dopadají na území a občany obce, a proto zvýšený koeficient slouží jako jistá kompenzace těchto externalit. Uvedené odpovídá záměru zákonodárce, jak byl prezentován v souvislosti s novelou zákona o dani z nemovitých věcí, která umožnila stanovit místní koeficient také pro jednotlivou část obce, přičemž toto je v kontextu výše uvedeného nálezu Ústavního soudu nutno vnímat i jako vymezené nemovité věci, které tvoří areál či funkční celek.

V souvislosti s uvedenými argumenty obec Opatovice nad Labem již v minulosti vydala obecně závaznou vyhlášku, kterou s pomocí místního koeficientu zavedla větší daňové zatížení na vymezené nemovité věci na území obce. Zákonem č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů, dochází k novelizaci právní úpravy, která vyžaduje, aby takové daňové zatížení vymezených nemovitých věcí bylo stanoveno opatřením obecné povahy, a nikoliv obecně závaznou vyhláškou (jako dosud).

Podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí platí, že místní koeficient ve výši od 0,5 do 5,0, a to s přesností nejvýše na jedno desetinné místo, může obec stanovit opatřením obecné povahy vydaným zastupitelstvem obce v případě místního koeficientu pro vymezené nemovité věci. V návrhu opatření obecné povahy, který byl vyvěšen na úřední desce, se navrhovalo stanovit místní koeficient ve výši 5, tj. ve stejné výši, jaký určovala dosavadní obecně závazná vyhláška obce Opatovice nad Labem č. 5/2023 o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí. S ohledem na podané námitky Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem vše ještě jedenkrát uvážilo a rozhodlo se částečně korigovat původně navrhované daňové zatížení, a to tak, že se místní koeficient stanoví ve výši 4.

V souvislosti s citovaným ustanovením a výše uvedenými argumenty se tak Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem jako věcně příslušný orgán rozhodlo vydat toto opatření obecné povahy.

Vypořádání námitek a připomínek

společnost Freudenberg Sealing Technologies s.r.o., IČO: 25253824, se sídlem Lesní 331, 533 45 Opatovice nad Labem – písemnost ze dne 7. 5. 2024

Citace: „Vážený pane starosto, Vážení zastupitelé,

rádi bychom reagovali na váš návrh kdy zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem na svém zasedání dne 27. 3. 2024 usnesením č. 5/20Z/2024 usneslo vydat na základě § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů (dále jen „zákon o dani z nemovitých věcí“) ve spojení s § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), toto opatření obecné povahy stanovilo pro naši společnost Freudenberg Sealing Technologies s.r.o. koeficient 5.

Námitka:

- 1) *Rozhodnutí zastupitelstva o navýšení koeficientu na 5 pro některé vybrané subjekty se nám zdá neférové a nerovnoprávné s ohledem na ostatní podnikající subjekty.*

Odůvodnění a návrh:

Naše společnost je již dostatečně zatížena zvýšenými odvody, poplatky za distribuci elektrické energie, včetně dalších rostoucích mzdových nároků a inflací. Naším podnikáním přispíváme významnou částkou do obecního rozpočtu Opatovic nad Labem. Naše společnost rozumí zhoršené finanční situaci obce Opatovic nad Labem, nicméně není etické brát peníze soukromým subjektům.

Navrhujeme společné ekonomické a rovnoprávné řešení, kdy naše společnost by byla zatížena v budoucnu koeficientem 3.

Je na zvážení zastupitelstva Obce Opatovic nad Labem, zda je schopna rozdílné potřebné finance získat i od dalších významných podnikajících subjektů v obci a tím zajistit rovnoprávné podmínky pro podporu podnikání.“

Rozhodnutí o uplatněné námitce:

námitce se částečně vyhovuje

Odůvodnění:

Podle § 172 odst. 5 správního řádu platí, že vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.

S ohledem na skutečnost, že společnost Freudenberg Sealing Technologies s.r.o. (dále pro odůvodnění rozhodnutí o námitce jen jako „**podatel**“) je vlastníkem několika nemovitostí dotčených opatřením obecné povahy, kdy tedy i její práva nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy dotčeny, je nutné doručenou písemnost považovat za námitky proti opatření obecné povahy.

Podatel v úvodu svých námitek uvádí, že je v současné době již „dostatečně“ zatížen zvýšenými odvody, poplatky za distribuci elektrické energie, mzdami zaměstnancům a dalšími výdaji. Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem zde uvádí, že ačkoliv rozumí situaci podatele, tak dle jeho názoru se nejedná o důvody, které by automaticky odůvodňovaly snížení místního koeficientu ve vztahu k nemovitým věcem podatele. Prvně zastupitelstvo připomíná, že zmíněné výdaje jsou spojeny se soukromými zájmy podatele, resp. jedná se o výdaje vynaložené na generování zisku z podnikatelské činnosti podatele. Nadto je nutné zmínit, že na výši podatelem zmíněných výdajů nemá obec Opatovice nad Labem žádného vlivu. Zastupitelstvo obce nicméně zohlednilo námitky podatele i v kontextu námitek dalších a rozhodlo o stanovení místního

koeficientu ve výši 4,0 – v tomto rozsahu tedy bylo námitkám podatele vyhověno; v ostatním již nikoli.

Jak již bylo zmíněno v odůvodnění samotného opatření obecné povahy, tak stanovením místního koeficientu obec Opatovice nad Labem kompenzuje externalitu, které vznikají vlivem podnikatelské činnosti subjektů na území obce, tj. stanovení místního koeficientu ze strany obce není samoučelné ani neodůvodněné.

Uvedenou námitku tak pro výše uvedené považuje zastupitelstvo za nedůvodnou, bez dalšího neodůvodňující snížení místního koeficientu pro nemovitosti ve vlastnictví podatele (či jejich úplné vyjmutí z opatření obecné povahy). Dle názoru zastupitelstva je daňové zatížení přiměřené, jež nemá tzv. rdousícího efektu (ostatně tento podatel explicitně netvrdí ani neprokazuje).

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem rovněž musí připomenout, že místní koeficient by nebyl zvýšen ani při stanovení výše 5, kdy místní koeficient ve výši 5,0 byl již v minulosti stanoven prostřednictvím obecně závazné vyhlášky, tj. ze strany zastupitelstva bylo pouze reagováno na změnu právní úpravy, která nově vyžaduje, aby místní koeficient pro konkrétně vymezené nemovité věci byl nově stanoven prostřednictvím opatření obecné povahy, nikoli obecně závazné vyhlášky. Jde tedy primárně o změnu právní formy, nikoli o stanovení nových nároků při určování místního koeficientu, nicméně, jak již uvedeno, zastupitelstvo obce přistoupilo oproti návrhu opatření obecné povahy ke korekci místního koeficientu na výši 4,0.

Podatel dále v rámci své námitky zmiňuje, že zatížení místním koeficientem má být neférové s ohledem na ostatní podnikající subjekty. Tato námitka ze strany podatele je dále neodůvodněna, kdy podatel nezmiňuje žádné další skutečnosti, ze kterých by snad *tvrzená* „neférovost“ mohla vyplývat. Dle názoru zastupitelstva je tak nutné tuto námitku bez dalšího odmítnout jako nedůvodnou; pro úplnost se však zastupitelstvo ve stručnosti vyjádří i k této dílčí námitce.

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem přistoupilo ke stanovení místního koeficientu na nemovitostech, jejichž užíváním vznikají negativní externalita, které negativním způsobem ovlivňují životy občanů obce Opatovice nad Labem, životní prostředí nebo jiné zákonem chráněné zájmy.

V případě podatele dochází vlivem jeho činnosti (nejen jeho) k opotřebování pozemních komunikací, které jsou ve vlastnictví obce Opatovice nad Labem (v daném případě se jedná mimo jiné o pozemní komunikaci na pozemcích par. č. 2188 a par. č. 758). Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem uzavírá, že není objektivně možné požadovat, aby obec zajišťovala opravu dotčených pozemních komunikací výlučně na své náklady, neboť takovým jednáním by obec jen těžko naplnila předpoklad péče o rozvoj svého území a potřeby svých občanů (srov. § 2 odst. 2 zákona o obcích) při zachování povinnosti účelného a hospodárného využívání obecního majetku (srov. § 38 odst. 1 zákona o obcích).

Ačkoliv má činnost podatele pozitivní vliv na zaměstnanost v lokalitě, tak toto pozitivum na druhou stranu sebou částečně přináší i negativní vliv v podobě zvýšené kumulace lidí a osobních motorových vozidel na území obce Opatovice nad Labem. Zvýšená dopravní zátěž pak klade nesporně větší nároky na zajištění bezpečnosti na pozemních komunikacích, kdy obec z tohoto důvodu vynakládá významné finanční prostředky na obecní policii, která zajištění bezpečnosti garantuje (obdobný argument je přitom možné použít i ve vztahu k vyššímu počtu lidí, kteří v obci nebydlí a nemají tak ní bližší vztah).

Zastupitelstvo obce je toho názoru, že rovnoprávně zatížilo všechny subjekty, jejichž činnost produkuje externalita stejného významu a negativního dopadu, kdy plně vyhovělo požadavkům stanoveným v nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 7. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 24/23. S ohledem na skutečnost, že podatel svou námitku „neférovosti“ dále nerozvádí, nemůže se jí zastupitelstvo dále

věnovat. [pozn. do jisté míry však lze například odkázat na odůvodnění rozhodnutí o námitkách dalších podatelů]

společnost AGRO-group a.s., IČO: 28249119, se sídlem Křižíkova 53/52b, Karlín 186 00 Praha, zastoupená JUDr. Jaromírem Peterou, advokátem – písemnost ze dne 10. 5. 2024

Citace:

I.

Námítky proti návrhu opatření obecné povahy

Společnost AGRO-group a.s., IČO: 28249119, se sídlem Křižíkova 53/52b, Karlín, 186 00 Praha 8, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 14024 (dále jen „Společnost“) je vlastníkem níže uvedených nemovitých věcí v katastrálním území Opatovice nad Labem:

- pozemku parcelní číslo st. 280/2, pozemku parcelní číslo st. 312/1, pozemku parcelní číslo 667/2, pozemku parcelní číslo 667/3 a pozemku parcelní číslo 667/4, vše v katastrálním území Opatovice nad Labem (dále společně jen „Pozemky“); a
- stavby č.p. 369 na pozemku parcelní číslo st. 280/2, parcelní číslo st. 280/3 a parcelní číslo st. 280/4, stavby bez č.p./č.ev., stavba technického vybavení, na pozemku parcelní číslo st. 531/1 a parcelní číslo st. 536/2, stavby bez č.p./č.ev., zemědělská stavba, na pozemku parcelní číslo st. 482, stavby bez č.p./č.ev., zemědělská stavba, na pozemku parcelní číslo st. 312/1 a pozemku parcelní číslo st. 312/2, stavby bez č.p./č.ev., zemědělská stavba, na pozemku parcelní číslo st. 313 a stavby bez č.p./č.ev., jiná stavba, na pozemku parcelní číslo st. 478, vše v katastrálním území Opatovice nad Labem (dále společně jen „Stavby“);

vše zapsáno na listu vlastnictví číslo 659 vedeném Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště Pardubice pro obec Opatovice nad Labem a katastrální území Opatovice nad Labem. Pozemky a Stavby dále společně také jen „Nemovitosti“. K vlastnictví Nemovitostí dokládá Společnost spolu s tímto podáním i zjednodušený výpis z katastru nemovitostí, přičemž vlastnické právo Společnosti k Nemovitostem si může obec ověřit rovněž nahlédnutím do veřejně přístupné aplikace <https://nahlizeniidokn.cuzk.cz/>. Nemovitosti jsou ke dni podání těchto námitek pronajaty společností STATEK HAMOUZ s.r.o., IČO: 24246638, se sídlem Praha 9 - Kyje, Nedokončená 1618, PSČ 19800 (dále také jen „Nájemce“), která na/v části Nemovitostí provozuje (v souladu s jejich určením) zemědělskou prvovýrobu (produkci vajec). Poplatníkem daně z nemovitých věcí ohledně Nemovitostí je Společnost.

Obec Opatovice nad Labem, IČO: 00274011, se sídlem Pardubická 160, 533 45 Opatovice nad Labem (dále jen „Obec“) uveřejnila dne 28.03.2024 na úřední desce Obce návrh opatření obecné povahy č. 1/2024 (dále jen „Návrh OOP“), kterým Obec stanoví místní koeficient ve výši 5,0 pro vymezené nemovité věci na území Obce. Návrh OOP musí být podle ustanovení § 172 odst. 1 správního řádu ve znění předpisů pozdějších (dále jen „SpŘ“) zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů; dnem zveřejnění (ve smyslu dokonání tohoto úkonu) podle § 172 odst. 5 věty první SpŘ se proto rozumí patnáctý den ode dne vyvěšení návrhu opatření obecné povahy na příslušné úřední desce (tedy způsobem stanoveným v § 25 téhož zákona). Teprve po uplynutí 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu počíná běžet lhůta 30 dnů pro podání námitek proti Návrhu OOP, a tedy lhůta skončí ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 SpŘ dne 13.05.2024, když poslední den lhůty připadá na neděli dne 12.05.2024 (k okamžiku zveřejnění viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.08.2016, čj. 6 As 231/2015-44).

Nemovitosti nacházející se ve vlastnictví Společnosti jsou v Návrhu OOP zařazeny mezi vymezené nemovité věci, pro které se v Návrhu OOP stanoví místní koeficient ve výši 5,0. Společnost je poplatníkem daně z nemovitých věcí. Je tedy nepochybné, že Společnost, jakožto poplatník daně z nemovitých věcí, které jsou zařazeny do Návrhu OOP, je Návrhem OOP přímo dotčena na svých

vlastnických právech, povinnostech a zájmech k Nemovitostem ve smyslu ustanovení § 172 odst. 5 SpŘ.

Společnost, jakožto vlastník Nemovitostí, jehož práva, povinnosti a zájmy související s vlastnickým právem k Nemovitostem jsou Návrhem OOP přímo dotčena, podává tímto v souladu s ustanovením § 172 odst. 5 SpŘ řádně a včas přípustně

námítky

uvádějící, že Návrh OOP považuje za nepřezkoumatelný (pro nedostatek důvodů, jakož i nesrozumitelnost), nesprávný a nezákonný, a to především pro jeho obsahové i formální (hmotněprávní i procesněprávní) nesprávnosti, zmatečnosti a nedostatky, přičemž dle jejího přesvědčení neměl být Návrh OOP v této podobě zveřejněn a neměl by proto být ani zastupitelstvem Obce dle ustanovení § 173 SpŘ přijat.

Své námítky proti Návrhu OOP, tj. návrhu opatření obecné povahy obce Opatovice nad Labem č. 1/2024, kterým se stanovuje místní koeficient ve výši 5,0 pro vymezené nemovitosti, tj. i pro Nemovitosti ve vlastnictví Společnosti, v následujícím textu Společnost dle ustanovení § 172 odst. 5 SpŘ podrobně

odůvodňuje.

II.

Odůvodnění námitek pro Návrhu OOP

A. Absence zákonného zmocnění Obce pro vydání opatření obecné povahy:

Podle Návrhu OOP, jak byl zveřejněn dne 28.03.2024 na úřední desce Obce, se zastupitelstvo usneslo na jeho vydání dne 27.03.2024 usnesením č. 5/20Z/2024, a to: „... na základě § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů (dále jen „zákon o dani z nemovitých věcí“), ve spojení s § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění předpisů pozdějších (dále jen „správní řád“).“ Z uvedeného vyplývá, že Obec odvozuje své zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy z „ustanovení § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů“, a to ve spojení s ustanovením § 171 SpŘ.

V odůvodnění Návrhu OOP (viz str. 4) je k otázce zákonného zmocnění Obce k vydání opatření obecné povahy uvedeno následující: „Zákonem č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů, dochází k novelizaci právní úpravy, která vyžaduje, aby takové daňové zatížení vymezených nemovitých věcí bylo stanoveno opatřením obecné povahy, a nikoliv obecně závaznou vyhláškou (jako dosud).

Podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí platí, že místní koeficient ve výši od 0,5 do 5,0, a to s přesností nejvýše na jedno desetinné místo, může obec stanovit opatřením obecné povahy vydaným zastupitelstvem obce v případě místního koeficientu pro vymezené nemovité věci. V souvislosti s citovaným ustanovením a výše uvedenými argumenty se tak Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem jako věcně příslušný orgán rozhodlo vydat toto opatření obecné povahy.“

Podle ustanovení § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů účinném ke dni přijetí Návrhu OOP (dále jen „Zákon o dani z nemovitých věcí“), tj. ke dni 27.03.2024, jakož i ke dni jeho zveřejnění ke dni 28.03.2024, však platí, že: „Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit jeden místní koeficient ve výši v rozmezí 0,5 až 5,0 pro všechny nemovité věci s výjimkou pozemku zařazeného ve skupině vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch nacházející se na území celé obce, nebo jednotlivé části obce.“

Podle ustanovení § 171 SpŘ platí, že: „Podle této části postupují správní orgány v případech, kdy jim zvláštní zákon ukládá vydat závazné opatření obecné povahy, které není právním předpisem ani rozhodnutím.“

Ve vztahu k ukládání daní a poplatků navíc nepostačuje pouhá skutečnost, že se obec pohybuje v mezích zákonem jí stanovené věcné působnosti [srov. nález Ústavního soudu ze dne 22. března 2005, sp. zn. Pl.ÚS 63/04 (Prostějov)]. Tato obecná věcná působnost je totiž zúžena čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, podle něž lze daně a poplatky ukládat pouze na základě zákona, z čehož Ústavní soud dovozuje nezbytnost existence konkrétního zákonného zmocnění pro přijímání obecně závazných vyhlášek (resp. zde opatření obecné povahy) v těchto otázkách. S uvedeným pak nedílně souvisí i skutečnost, že ukládání daňových a poplatkových povinností je s přihlédnutím k čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod možné toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod, neboť čl. 11 odst. 5 je toliko speciálním úpravou čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nález Ústavního soudu ze dne 12. prosince 2017, sp. zn. Pl.ÚS 26/06, bod 106). Zavádět daně a poplatky, případně upravovat některé jejich aspekty, lze tedy pouze na základě konkrétního zákonného zmocnění a v jeho mezích.

Lze shrnout, že Obec se při přijetí Návrhu OOP odvolává na zákonné zmocnění, jež má být dle Obce obsaženo v ustanovení § 12 odst. 1 písm. b) Zákona o dani z nemovitých věcí ve spojení s ustanovením § 171 SpŘ. Nicméně Zákon o dani z nemovitých věcí ve znění účinném ke dni přijetí Návrhu OOP, jakož i ke dni jeho zveřejnění na úřední desce, jednoznačně normuje, že Obec může stanovit jeden místní koeficient pro jednotlivou část obce pouze formou obecně závazné vyhlášky, tj. nikoli formou opatření obecné povahy. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani Obcí odkazované ustanovení § 171 SpŘ, neboť podpůrná aplikace části šesté SpŘ umožňující vydání opatření obecné povahy je možná pouze v těch případech, kdy zákon nehovoří (ani stanovením jejich materiálních znaků) o vydání správního rozhodnutí či právního předpisu, což však v tomto případě jednoznačně hovoří (viz jasné zmocnění k vydání obecně závazné vyhlášky, nikoli k vydání opatření obecné povahy). Navíc se stále jedná o regulaci v oblasti daní, a ta, jak uvedeno v předchozím odstavci, není možná bez výslovného zákonného zmocnění.

Zákonné zmocnění pro obce k vydání opatření obecné povahy pro sledovaný účel bude podle názoru Společnosti obsaženo až v ustanovení § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí ve znění účinném ke dni 01.01.2025, tj. nikoli ve znění účinném ke dni přijetí Návrhu OOP. Za zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy pak jistě nemůže být považováno pouze procesní ustanovení § 16b Zákona o dani z nemovitých věcí, dle kterého má být opatření obecné povahy doručeno příslušnému správci daně nejpozději do 30.06. kalendářního roku bezprostředně předcházejícího zdaňovacímu období.

Společnost se proto za daného právního stavu domnívá, že Obec (doposud) nebyla zmocněna k vydání Návrhu OOP, neboť Zákon o dani z nemovitých věcí (ve znění účinném ke dni přijetí Návrhu OOP zastupitelstvem Obce, jakož i ke dni jeho zveřejnění na úřední desce) neobsahuje zmocnění k vydání opatření obecné povahy pro daný účel, nýbrž naopak přímo ukládá formu obecně závazné vyhlášky. Již jen z tohoto důvodu nemůže Návrh OOP dle Společnosti obstát, neboť nebyl vydán v souladu se zákonem.

B. Nepřezkoumatelnost Návrhu OOP:

Společnost dále namítá nepřezkoumatelnost Návrhu OOP (pro nedostatek důvodů, jakož i vnitřní rozpornost a nesrozumitelnost), a to, ačkoliv obecný požadavek dostatečného odůvodnění opatření obecné povahy vyplývá např. i z rozhodnutí Ústavního soudu (např. nález sp. zn. I. ÚS 178/15, sp. zn. IV. ÚS 2239/07).

Obec odůvodňuje vydání Návrhu OOP toliko následovně: „S ohledem na zajištění dostatečného množství finančních prostředků pro naplnění výše uvedeného účelu a základních úkolů obce jako veřejnoprávní korporace, musela obec přistoupit k zavedení místního koeficientu, kterým došlo ke zvýšení daně z nemovitých věcí. Na území obce Opatovice nad Labem pak dochází k provozu podnikatelské činnosti, která v porovnání s bydlením klade větší nároky na infrastrukturu obce, jakož

i případně na životní prostředí. Nutno podotknout, že podnikatelská činnost je provozována za účelem dosažení zisku subjektu, který podnikatelskou činnost provádí. Na základě těchto argumentů je obec přesvědčena, že není vhodné postihnout stejným daňovým zatížením nemovité věci, které slouží k trvalému bydlení občanů na území obce, a nemovité věci, které slouží k výkonu podnikatelské činnosti či jiným obdobným činnostem, jež však mají vyšší nároky na infrastrukturu obce. Vyšším daňovým zatížením vymezených nemovitých věcí tak obec sleduje legitimní cíl, k jehož dosažení užívá přiměřených prostředků. Souladnost tohoto názoru s ústavními principy a základními právy a svobodami potvrdil i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 18. 7. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 24/23 ...

... Označené nemovité věci pak tvoří průmyslové areály, které svými dopady (provoz, emise, doprava, pohoda bydlení aj.) dopadají na území a občany obce, a proto zvýšený koeficient slouží jako jistá kompenzace těchto externalit. Uvedené odpovídá záměru zákonodárce, jak byl prezentován v souvislosti s novelou zákona o dani z nemovitých věcí, která umožnila stanovit místní koeficient také pro jednotlivou část obce, přičemž toto je v kontextu výše uvedeného nálezu Ústavního soudu nutno vnímat i jako vymezené nemovité věci, které tvoří areál či funkční celek.“

Tolik tedy k důvodům pro přijetí Návrhu OOP. Více ohledně konkrétních důvodů/kritérií pro přijetí Návrhu OOP, natož pak o specifických důvodech/kritériích, jež Obec vedla k zařazení Nemovitostí ve vlastnictví Společnosti do návrhu, nelze z odůvodnění Návrhu OOP seznat. Takové odůvodnění však Společnost z níže uvedených důvodů považuje za nedostatečné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jakož i pro nesrozumitelnost spočívající ve vnitřní rozpornosti Návrhu OOP, jak bude uvedeno níže.

Z odůvodnění Návrhu OOP lze snad dovodit následující (zcela obecné) důvody/kritéria pro jeho přijetí:

- a) provoz podnikatelské činnosti, a to v obecném smyslu, má klást větší nároky na infrastrukturu Obce, jakož i případně na životní prostředí v Obci;
- b) vymezené nemovité věci mají tvořit areály, které dle ničím nepodloženého tvrzení Obce „... svými dopady (provoz, emise, doprava, pohoda bydlení aj.) dopadají na území a občany obce ...“.

Z odůvodnění Návrhu OOP je tak zřejmé, že Obec spojuje bez dalšího „... vyšší nároky na infrastrukturu obce, jakož i případně na životní prostředí“ s „podnikatelskou činností“, a to bez jakéhokoli bližšího vymezení či odůvodnění a bez jakéhokoli rozlišení charakteru konkrétní „podnikatelské činnosti“ a jejích externalit. Proč ovšem Obec vymezuje v Návrhu OOP pouze a jen některé vybrané nemovitosti v katastrálním území Opatovice nad Labem sloužící k „podnikatelské činnosti“, zatímco jiné nemovitosti, rovněž sloužící „podnikatelské činnosti“, zcela opomíjí (a to navíc podle Společnosti s nutně nesrovnatelně výraznějšími dopady „na území a občany obce“), není Společnosti zřejmé, a tedy již jen z tohoto důvodu je Návrh OOP zcela nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

V odůvodnění Návrhu OOP se dále podává, že vymezené nemovité věci mají dle tvrzení Obce tvořit „průmyslové areály“. Avšak co je myšleno pod pojmem „průmyslový areál“ a proč právě Nemovitosti ve vlastnictví Společnosti, které souží výlučně k zemědělské činnosti (zemědělské prvovýrobě), mají být zahrnuty pod pojem „průmyslový areál“, zatímco jiné areály v Obci soužící „podnikatelské činnosti“ (jak bude uvedeno níže) nejsou v Návrhu OOP uvedeny, není Společnosti z odůvodnění Návrhu OOP opět jakkoli seznatelné. Rovněž z tohoto důvodu je Návrh OOP nutně nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (jakož i pro nepřípustnou libovůli a porušení zásady rovnosti/nediskriminace, jak bude uvedeno níže v části C těchto námitek).

Podle odůvodnění Návrhu OOP se má navíc u vymezených nemovitých věcí, tj. i u Nemovitostí ve vlastnictví Společnosti, jednat o „průmyslové areály“, které „... svými dopady (provoz, emise, doprava, pohoda bydlení aj.) dopadají na území a občany obce, a proto zvýšený koeficient slouží jako jistá kompenzace těchto externalit.“ Avšak jak konkrétně mají Nemovitosti, jež dle názoru Obce patrně tvoří „průmyslový areál“ dopadají negativně na „území a občany“ Obce není z odůvodnění Návrhu OOP opět jakkoli zřetelné.

Nemovitosti ve vlastnictví Společnosti, mají níže uvedené zásadní charakteristiky a specifika, která podstatným způsobem eliminují jakékoli negativní „dopady“ a „externality“ na území a občany Obce, když:

a) jsou umístěny zcela mimo jádro Obce, a to konkrétně na samé hranici katastrálního území Opatovice nad Labem (viz přiložený snímek katastrální mapy) a při hranici s katastrálním územím Čeperka, tj. zcela mimo zastavěnou část Obce;

b) jsou vzdáleny cca 730 metrů vzdušnou čarou od nejbližších objektů sloužících k bydlení v Obci (viz přiložený snímek katastrální mapy vč. vzdálenosti);

c) jsou od jádra obce odděleny vysokým (cca 8 m) valem porostlým izolační zelení, na kterém se nachází těleso dálnice D35 (viz přiložený snímek katastrální mapy);

d) z pohledu dopravního zatížení jsou nemovitosti obsluhovány 1 zaměstnancem, který dojíždí na Nemovitosti v pracovních dnech osobním vozem, a to nikoli přes Obec (k tomu viz případně svědecká výpověď zaměstnance Jana Uhera, dat. nar. 15.02.1976 ve smysl ustanovení § 55 SpŘ);

e) jsou 2x týdně zásobovány nákladním vozem s krmivem, 2x týdně jsou odváženy dvěma nákladními vozy odpady a 4x týdně jsou nákladním vozem odvážena vejce, tj. z hlediska dopravního zatížení se v rámci provozu Nemovitostí jedná týdně o celkem 8 obslužných jízd nákladním vozem, a to vždy v pracovní dny a v běžné denní době, tj. mezi cca 8 hod. až cca 15 hod.;

f) jsou z významné části obsluhovány ze směru od obce Čeperka a mimo zastavěnou část Obce, což je s ohledem na umístění Nemovitostí až na samé hranici katastrálního území Opatovice nad Labem, a to právě při hranici s obcí Čeperka, zcela logické a přirozené (viz přiložený snímek katastrální mapy a letecký snímek); již tak nízké nároky na dopravní obsluhu Nemovitostí, se tedy navíc z podstatné části realizují téměř zcela mimo Obecní komunikace; využití pozemních komunikací v Obci pro obsluhu Nemovitostí je proto velmi nízké a z hlediska celkového dopravního zatížení Obce až v podstatě zanedbatelné, přičemž obsluha je navíc realizována prakticky mimo zastavěnou část Obce (viz přiložená katastrální mapa a případná svědecká výpověď zaměstnance Jana Uhera, dat. nar. 15.02.1976 ve smysl ustanovení § 55 SpŘ);

g) jsou napojeny na elektrickou energii vlastní trafostanicí a rovněž odpadní vody jsou jímány na Pozemcích, tj. jedinou technickou infrastrukturou využívanou ve Stavbách je tak obecní vodovod, přičemž pochopitelně veškeré platby za odběr vody jsou řádně a včas hrazeny; nároky na Obecní technickou infrastrukturu (inženýrské sítě) jsou tedy rovněž velmi nízké;

h) jsou užívány (a to jen z jejich části – k tomu viz dále) výhradně pro zemědělskou činnost (tj. pro zemědělskou prvovýrobu v souladu s jejich určením), nikoli pro průmyslovou činnost. Podnikatelská činnost ve formě zemědělské prvovýroby navíc probíhá výlučně v nemovitosti č.p. 369, a v nemovitostech bez č.p./č. e. na pozemcích parcelní číslo 313, 312/1 a 312/2, vše v katastrálním území Opatovice nad Labem; ostatní shora označené Nemovitosti, tj. zpevněné plochy, zeleň a drobné stavby, nejsou pro Společnost zdrojem podnikatelských příjmů a o jakémkoli jejich dopadu na Obec neleze absolutně hovořit. Přesto i tyto nemovitosti jsou zahrnuty do koeficientu 5,0.

Skutečností, že na pozemcích je a rovněž i nadále bude provozována zemědělská prvovýroba, a nikoli průmyslová činnost, tj. nenachází se zde a ani v budoucnu se zde nemůže nacházet „průmyslový areál“ ostatně jasně svědčí i skutečnost, že Nemovitosti se podle platného územního plánu Obce (dále jen „ÚPO“) nacházejí ve funkční ploše „Zemědělská výroba“. Přípustným využitím plochy jsou dle textové části ÚPO primárně „... stavby, zařízení a plochy sloužící živočišné a rostlinné výrobě v rozsahu, při kterém negativní vlivy nezasahují nejbližší obytné plochy.“ Naopak nepřípustným využitím dané funkční plochy jsou jakékoli „stavby pro výrobu, výrobní služby a jiné činnosti s negativními vlivy na životní prostředí, přesahujícími hranice areálu (zejména škodlivé exhalace, hluk, prach, otřesy, vibrace, zápach, znečišťování vod a pozemních komunikací a zastínění budov).“ V/na daných Nemovitostech tedy není a ani v budoucnu nemůže být provozována průmyslová činnost. K vymezení Nemovitostí ve funkční ploše „Zemědělská výroba“ viz tento výňatek z hlavního výkresu ÚPO:

Společnost nad rámec výše uvedeného doplňuje, že proto, aby mohla být zemědělská prvovýroba v daném místě provozována, bylo v souladu s právními předpisy nutné zpracovat, a Krajský úřad Pardubického kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, musel schválit, tzv. povolení IPPC, což je dokument, který mimo jiné určuje pravidla, jak má být činnost vykonávána, aby nedošlo ke konfrontaci s okolním prostředím v důsledku emisí, prachu, hluku a dalších aspektů, které by mohly mít vliv na snížení kvality životního prostředí. Provádění těchto závazných povinností je příslušnými orgány pravidelně kontrolováno a monitorováno.

Ze skutečností uvedených v předchozích odstavcích, které jsou Obci s ohledem na místní poměry a dlouhodobé působení na uvedených Nemovitostech, z úřední činnosti jistě dobře známy, je zcela zřejmé, že Nemovitosti netvoří „průmyslový areál“, který by ve smyslu odůvodnění (účelu) Návrhu OOP snad produkoval emise, které by „dopadaly na území či občany obce“, resp. na jejich pohodu bydlení, či že by snad jejich užívání zaznamenání hodným způsobem navyšovalo či blokovalo provoz v Obci apod.

Proč jsou tedy Nemovitosti zařazovány v Návrhu OOP mezi „průmyslové areály“, zatímco např. nemovitosti ve vlastnictví společnosti BOELS Česká republika s.r.o., se sídlem Tlumačovská 1237/32, Stodůlky, 15500 Praha 5 zapsané na listu vlastnictví číslo 679 pro katastrální území Opatovice nad Labem, jež nepochybně tvoří ohrazený celek a zcela zjevně slouží „podnikatelské činnosti“, a to navíc v bezprostředním sousedství bytové zástavby, nejsou do Návrhu OOP zařazeny, není Společnosti známo (k tomu viz příložený zjednodušený výpis z katastru nemovitostí; příložený snímek katastrální mapy, jakož i odkaz na <https://www.boels.com/cs-cz/branches/pardubicky-kraj/opatovice-nad-labem>). V části C námitek uvede Společnost řadu dalších obdobných případů, kdy není absolutně zřejmé, proč nebyly „průmyslové areály“ sloužící k „podnikatelské činnosti“, a to navíc v samotném jádru Obce, zařazeny do Návrhu OOP. Jak tedy Obec vlastně dospěla k závěru, které nemovité věci vymezí v Návrhu OOP, a které nikoli? Postup Obce je proto nejen zcela nepřezkoumatelný, nýbrž dle Společnosti i svévolný a diskriminační, tj. nezákonný (k tomu viz i následující část C těchto námitek).

Shora z odůvodnění Návrhu OOP citovaná, zcela obecná a ničím nepodložená tvrzení, vztahená navíc naprosto nekonkrétně ke všem vymezeným nemovitým věcem (příčemž však jiné obdobné nemovité věci – areály sloužící podnikatelské činnosti, a to navíc přímo v jádru Obce, a tedy s naprosto jinými „externalitami“ – nejsou v Návrhu OOP zahrnuty, jak je podrobně uvedeno níže), tak dle přesvědčení Společnosti, nemohou ohledně dopadů „podnikatelské činnosti“ v „průmyslovém areálu“ na „území a občany obce“ ve vztahu k Nemovitostem ve vlastnictví Společnosti obstát.

Návrh OOP je proto vzhledem k výše uvedenému podle Společnosti nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, jakož i pro nesrozumitelnost a vnitřní rozpornost, když na jedné straně Obec uvádí, že „podnikatelská činnost“ je sama o sobě (a bez rozdílu) zdrojem negativních externalit, avšak současně zcela neodůvodněně vymezuje v návrhu výroku opatření obecné povahy pouze některé nemovitosti sloužící „podnikatelské činnosti“, které mají tvořit blíže nespecifikované „průmyslové areály“, s rovněž jakkoli blíže nespecifikovanými „dopady“ a „externalitami“. Jiné nemovitosti obdobného charakteru, tj. sloužící rovněž „podnikatelské činnosti“ a tvořící rovněž určité „celky“ či „areály“ jako vymezené nemovité věci ve smyslu Zákona o dani z nemovitých věcí však zcela bezdůvodně v návrhu výroku opatření obecné povahy neuvádí. Konkrétně ve vztahu k Nemovitostem ve vlastnictví Společnosti se navíc v odůvodnění Návrhu OOP neuvádí naprosto ničeho, přičemž jak předestřeno shora, tak zcela obecné proklamace o „průmyslovém areálu“, „dopadech“ a „externalitách“ na Nemovitosti v žádném případě nedopadají. Uvedené, zcela nepřezkoumatelné a svévolné „odůvodnění“ návrhu opatření obecné povahy, tak jistě nemůže v demokratickém právním státě obstát, a tedy Společnost pevně věří, že nemůže být, mj. i na základě vypořádání těchto námitek, zastupitelstvem Obce v konečné podobě schváleno, resp. Nemovitosti jistě nemohou být do vymezených nemovitých věcí nadále řazeny.

C. Nezákonnost Návrhu OOP pro zjevnou nepřiměřenost, svévoli a diskriminaci:

Společnost dále namítá, že Návrh OOP, tak jak byl zveřejněn, je nezákonný, a to pro jeho zjevnou nepřiměřenost, svévoli, jakož i vytváření zcela neodůvodněných rozdílů, tj. z důvodu diskriminace.

V důvodové zprávě k zákonu č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů se k otázce možnosti vydání opatření obecné povahy ke stanovení místních koeficientů uvádí: „Je však třeba zdůraznit, že obecně závazná vyhláška zůstává primárním nástrojem pro stanovení místních koeficientů a opatření obecné povahy je třeba chápat jako nástroj k němu subsidiární, jehož použití přichází v úvahu v situacích, kdy sledovaného cíle nelze dosáhnout při zachování určité míry obecnosti vymezením okruhu dotčených nemovitých věcí, která je pro vydání obecně závazného právního předpisu nezbytná. Příkladem může být relativně malá část území obce (zejména ve srovnání s katastrálními územími dané obce), kde je provozována průmyslová činnost, která výrazně ovlivňuje kvalitu životního prostředí či kvalitu života v obci.

Uvedený proces je nadto zastřešen principy činnosti správních orgánů, které je tudíž nutné při vydání jakéhokoli opatření obecné povahy, včetně tohoto navrhovaného, respektovat a které představují další ze souboru záruk, které vylučují libovolné jednání obce při stanovení místního koeficientu. Mezi těmito principy je pak třeba zdůraznit především požadavek na proporcionalitu, soulad přijatého řešení s veřejným zájmem a zákaz diskriminace v rámci zákazu zneužití správního uvážení.“

Z citované důvodové zprávy vyplývá, že opatření obecné povahy by měla mít jednak pouze subsidiární roli a jednak by měla být zaváděna pouze v odůvodněných případech, a to tam, kde určitá průmyslová činnost výrazně ovlivňuje kvalitu životního prostředí či kvalitu života v dané obci. Jak ovšem jasně popsáno a doloženo shora v části B. těchto námitek, tak v/na Nemovitostech jednoznačně není provozována „... průmyslová činnost, která výrazně ovlivňuje kvalitu životního prostředí či kvalitu života v obci.“ Již jen z tohoto důvodu je zařazení Nemovitostí do Návrhu OOP zcela nepřiměřené a neopodstatněné.

Navíc zařadit Nemovitosti umístěné ve funkční ploše zemědělské výroby do Návrhu OOP vedle nemovitostí, které jsou umístěny např. ve funkčních plochách „těžký průmysl a energetika“ a skutečně tvořících „průmyslový areál“ je absolutně nelogické a nepřiměřené. Nebo snad mají srovnatelné externality?

Pro Společnost je rovněž zarážející a nelogické, že Obec na straně jedné odůvodňuje přijetí Návrhu OOP nutností „kompenzovat“ údajné negativní dopady a externality podnikatelské činnosti v „průmyslových areálech“ na kvalitu života občanů v Obci, přičemž však současně v bezprostředním sousedství Nemovitostí počítá dle ÚOP s podstatným rozvojem průmyslové činnosti (viz zastavitelné plochy označené jako Z28 a Z29 a plocha přestavby P16 ve shora připojeném výňatku z ÚPO). Jestliže by tedy skutečně byly Nemovitosti, jakož i další okolní nemovitosti sloužící podnikání při hranici s katastrálním územím Čeperka a na periférii Obce, pro Obec skutečně jí tvrzeným zdrojem negativních externalit (např. v odůvodnění Návrhu OOP zmiňovaných emisí), pak by jistě Obec neplánovala významné rozšíření průmyslové činnosti v této oblasti. Tj. sama Obec svým faktickým jednáním popírá, že by „podnikatelská činnost“ v jihozápadní části katastrálního území Obce, tj. směrem jižně od komunikace D35, měla negativní vliv na život v Obci, neboť jinak by zde jistě sama Obec neplánovala rozvoj průmyslu. Přesto právě nemovitosti v této oblasti (tj. jižně od komunikace D35 a na samé periférii Obce) se Obec rozhodla zatížit koeficientem 5,0, zatímco (jak uvedeno níže) nemovitosti pro podnikatelskou činnost přímo v Obci ponechává bez povšimnutí.

Společnost je rovněž nucena vyjádřit se k vlastnímu postupu Obce při vymezení nemovitých věcí ve výroku Návrhu OOP a dodržení jí v návrhu odůvodnění zcela obecně tvrzených důvodů a kritérií pro toto vymezení. Jak uvedeno shora, tak důvody/kritérii pro zařazení konkrétní nemovitosti do Návrhu OOP má být patrně „podnikatelská činnost“ v „průmyslovém areálu“, s níž mají být spojeny „dopady“ a „externality“. Nicméně příkladem lze níže uvést nemovitosti v katastrálním území Opatovice nad Labem, které ve smyslu zcela obecných proklamací v Návrhu OOP tvoří „průmyslové areály“ sloužící „podnikatelské činnosti“, avšak přesto nejsou v Návrhu OOP uvedeny, ač se ve většině případů nacházejí dokonce přímo v jádru Obce, tj. v bezprostředním sousedství staveb sloužících bydlení:

i. nemovitosti společnosti ACTUAL 98 s.r.o., se sídlem Revoluční 1082/8, Nové Město, 11000 Praha 1, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 217 pro katastrální území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/> a <http://www.actual98.cz/>);

ii. nemovitosti společnosti Cerva Bohemia s.r.o., se sídlem Aviatická 1092/8, Ruzyně, 16100 Praha 6, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 495 pro katastrální území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/>);

iii. nemovitosti společnosti EVROmat a.s., se sídlem Tovární 1932/30, Ústí nad Labem-centrum, 40001 Ústí nad Labem, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 10320 pro katastrální území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/> a <https://www.evromat.cz/prodejny-a-kontakty>);

iv. nemovitosti společnosti SOFIREAL a.s., se sídlem Krkonošská 138, 54301 Vrchlabí, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 10564 pro katastrální území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/>);

v. nemovitosti společnosti KM - PRONA Reality, s.r.o., se sídlem č. p. 215, 46353 Rynoltice, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 602 pro katastrální území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/> a <https://km-prona.cz/seznam-panic/17-opatovice-nad-labem>);

vi. nemovitosti Ing. Jaroslava Horáčka, bytem Profesora Smotlachy 983/36, Nový Hradec Králové, 50008 Hradec Králové sloužící pro provoz autobazaru HOCARS na pozemku parc. č. st. 20/5 a na pozemku parc. č. 69/2, vše v katastrálním území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/> a <https://www.hocars.cz/>);

vii. nemovitosti společnosti SEZZAM spol. s r.o., se sídlem Pardubická 100, 53345 Opatovice nad Labem, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 719 pro katastrální území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/> a <https://www.sezzam.cz/>);

viii. nemovitosti ve spoluvlastnictví pana Luboše Fiedlera, bytem Raisova 258/7, Pražské Předměstí, 50002 Hradec Králové a pana Michala Geberta, bytem Baarova 1379/13, Pražské Předměstí, 50002 Hradec Králové, na kterých je provozován areál Stavebniny DSK, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 764 pro katastrální území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/> a <https://www.dskstavebniny.cz/>);

ix. nemovitosti společnosti LUCROS SICAV a.s., se sídlem Skorkovská 1310, Kyje, 19800 Praha 9, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 689 v katastrálním území Opatovice nad Labem (viz příložený zjednodušený list vlastnictví z aplikace <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/>);

x. nemovitosti společnosti BOELS Česká republika s.r.o., se sídlem Tlumačovská 1237/32, Stodůlky, 15500 Praha 5, jak jsou zapsány na listu vlastnictví číslo 679 pro katastrální území Opatovice nad Labem (k tomu již viz i shora v části B.).

Proč však shora pod body i. až x. označené nemovitosti, které v duchu obecné proklamace v odůvodnění Návrhu OOP tvoří „průmyslové areály“ sloužící „podnikatelské činnosti“, a tedy dle odůvodnění Návrhu OOP produkující „dopady“ a „externality“ nejsou do návrhu zařazeny, není Společnosti zřejmé. Společnosti se proto jeví, že do Návrhu OOP byly Obcí prostě a jednoduše zařazeny veškeré nemovitosti sloužící „podnikatelské činnosti“ směrem na jih od dálnice D35 (tj. směrem ke Statutárnímu městu Pardubice), zatímco veškeré nemovitosti sloužící podnikání umístěné směrem severně od dálnice D35 (tj. směrem ke Statutárnímu městu Hradec Králové) zůstaly zcela mimo Návrh OOP, a to ač se většina z nich dokonce nachází v zastavěné části Obce a tedy jejich „dopady“ a „externality“ jsou oproti „dopadům“ a „externalitám“ Nemovitostí ve vlastnictví Společnosti nutně nesrovnatelně vyšší. Takový postup je však nelogický, neodůvodněný a navozující dojem libovůle. Je proto jednoznačně patrné, že Obec nepostupovala při vymezování nemovitých věcí odpovědně a pečlivě, nýbrž arbitrárně, a tím pádem i svévolně.

S přihlédnutím ke všem vyloženým okolnostem Obec opomenula při vymezování nemovitostí důsledně přihlížet k principu rovnosti a zákazu diskriminace. Blíže nespecifikované důvody a kritéria pro odlišné zacházení s jednotlivými vlastníky nemovitých věcí vymezených v Návrhu OOP a v Obci nelze uznat za rozumné a objektivní. Uvedené samo o sobě představuje další důvod, pro který je na místě konstatovat, že Obec postupovala v rozporu s principem rovnosti a zákazu diskriminace.

Výše predestřené navíc vede ke zcela nepřipustné nerovnosti v daňovém zatížení jednotlivých daňových subjektů na území Obce, a to jak v užším, tak i širším smyslu. Přezkum nastavení daní obecně zahrnuje i posouzení z pohledu dodržení kautel plynoucích z ústavního principu rovnosti, a to jak rovnosti neakcesorické (čl. 1 Listiny základních práv a svobod), tj. plynoucí z požadavku vyloučení svévole při odlišování subjektů a práv, tak rovnosti akcesorické (čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod), tj. jako podmíněného základního práva, jehož se lze domáhat podle čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jen ve spojení s tvrzeným zásahem do jiného základního práva či svobody. Uvedené rozlišování na rovnost akcesorickou a neakcesorickou však nemá dle Ústavního soudu zásadní význam, neboť případy porušení rovnosti akcesorické jsou vždy pokryty i čl. 1 Listiny základních práv a svobod – jde tedy současně i o porušení rovnosti neakcesorické.

K dané problematice se Ústavní soud vyjádřil mimo jiné v nálezu ze dne 28. června 2016, sp. zn. Pl.ÚS 18/15, kde uvádí, že rozdílné zacházení spočívá i v odlišném daňovém zatížení jedné skupiny poplatníků oproti jiné, přičemž toto odlišné daňové zatížení jde k tíži dotčené skupiny z důvodu, že je vyšší. Dále Ústavní soud uvádí, že „princip rovnosti ve vztahu k daňovému zákonodárství vyžaduje, aby daňový zákon zatěžoval daňové poplatníky rovnoměrně (srov. rozhodnutí Spolkového ústavního soudu ze dne 9. 3. 2004, 2 BvL 17/02). Jak k tomu uvedl Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 29/08 ze dne 21. 4. 2009 (N 89/53 SbNU 125; 181/2009 Sb.), zásada rovnosti vyžaduje, aby každý tuzemec byl zapojen podle své způsobilosti rovnoměrně do financování státních úkolů“ (bod 45)“.

V případě Obcí proklamovaného zaměření místního koeficientu na jednotlivé selektivně vybrané „průmyslové areály“, lze srovnávat subjekty, které se nacházejí ve stejném nebo srovnatelném postavení, ve dvou rovinách. V širší rovině jsou vlastníci nemovitých věcí, pro něž byl Obcí určen místní koeficient „5“, poplatníky daně z pozemků (§ 3 zákona o dani z nemovitých věcí) a poplatníky daně ze staveb a jednotek (§ 8 zákona o dani z nemovitých věcí), pročez je na místě srovnávat je s ostatními poplatníky – vlastníky nemovitých věcí na území Obce, jejichž pozemky, stavby a jednotky jsou rovněž předmětem zdanění. V užší rovině je na místě srovnání jednotlivých vlastníků nemovitých věcí, pro něž byl stanoven koeficient „5“, mezi sebou navzájem.

Jak opakovaně uvedeno shora, tak Obec přikročila ke stanovení místního koeficientu daně z nemovitých věcí ve výši 5,0 primárně pro „průmyslové areály“ sloužící „podnikatelské činnosti“ (a to navíc ještě zcela selektivně, jak uvedeno shora), a to z důvodu, že bez dalšího mají být zdrojem dopadů a externalit. Při prosazení Návrhu OOP by tak v roce 2025 vzrostla daňová povinnost Společnosti oproti roku 2023 o stovky procent (cca o 870%), a to oproti ostatním daňovým subjektům v Obci v širší rovině, kterým daň vzroste „jen“ o desítky procent (cca o 80%). Přijetí Návrhu OOP by proto ve vztahu ke Společnosti vedlo k nepřijatelným a neodůvodněným rozdílům mezi jednotlivými poplatníky daně z nemovitých věcí na území Obce.

Nadto, jak uvedeno shora, nemůže Návrh OOP obstát ani z hlediska rozdílného zacházení při srovnání v užším smyslu, neboť Nemovitosti ve vlastnictví Společnosti absolutně nelze srovnávat z hlediska případných dopadů a externalit např. s nemovitostmi nacházejícími se ve funkčních plochách pro těžký či lehký průmysl. To je zcela zřejmé.

Důvody, které Obec vedly ke stanovení místního koeficientu 5,0 pro nemovité věci uvedené v Návrhu OOP proto v daném případě nelze uznat za objektivní a racionální. Mimořádně vysoká nerovnost ve výši zdanění jednotlivých vlastníků nemovitých věcí v Obci by byla důsledkem jejího protiprávního postupu, a ten ze své podstaty z hlediska „nediskriminace“ obhájit nelze.

Jak se tedy ukazuje i na shora uvedeném, tak svěřením rozhodování až o pětinasobném zvýšení daně pro konkrétní, obcí určené, nemovité věci či jejich soubory (potažmo konkrétní daňové subjekty),

vytváří prostor pro značnou libovůli obcí. Právě té má prerogativ zákonodárce ve vztahu k ukládání daní historicky bránit, neboť vyhrazení možnosti ukládat daň a poplatky formou obecně závazného prvního předpisu znamená rovněž to, že o výši daně nemůže být rozhodováno adresným způsobem akty aplikace práva, jakým je do značné míry i opatření obecné povahy, nýbrž formou ryzího normativního právního aktu, tedy aktu se všeobecnou závazností, abstraktního jak co do předmětu, tak do adresátů. Jinými slovy, předmět a subjekty daňových právních norem je dle přesvědčení Společnosti třeba vymezovat jako třídy definičními znaky, a nikoli určením (výčtem) jejich prvků. Ani případná zmocnění daná obcím ke korekci daně pak nemohou vést k popření tohoto požadavku a umožnit obcím navyšovat daň zcela konkrétním, potažmo adresným způsobem bez jakékoliv zákonodárcem jasně stanovené limitace či vyjádřených mezí a důvodů, které představují referenční rámec pro jejich rozhodování. Společnost je proto přesvědčena, že (budoucí) zmocnění obcí ke stanovení koeficientů pro individuálně určené nemovitosti je navíc neústavní, byť chápe, že toto není problémem Obce, nýbrž zákonodárce, který v rozporu s teorií daňového práva toto zmocnění hodlá obcím udělit.

Závěrem se Společnost vyjadřuje k otázce rdousícího účinku daně. Ústavní soud v nálezu ze dne 21. dubna 2009, sp. zn. Pl. ÚS 29/08, bod 53, uvádí, že „zákonodárce má velkou diskreci v tom, jakou daň zvolí, aby shromáždil finanční prostředky pro zabezpečování svých funkcí a politik, nicméně nesmí zasáhnout do vlastnických práv tak, aby se majetkové poměry dotčeného subjektu zásadně změnily tak, že by došlo ke ‚zmaření samé podstaty majetku‘, tj. ke ‚zničení majetkové základny‘ poplatníka (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 3/02, vyhlášený pod č. 405/2002 Sb.), resp. že by ‚hranice veřejnoprávního povinného peněžitého plnění jednotlivcem vůči státu nabyla škrtícího rdousícího působení‘ (sp. zn. Pl. ÚS 7/03, vyhlášený pod č. 512/2004 Sb.). Jinými slovy, lze konstatovat, že vyměřovaná daň nesmí omezovat vlastnické právo osoby povinné k zaplacení daně takovým způsobem, který by se přičil ustanovení čl. 4 odst. 4 Listiny.“ S ohledem na shora prezentovaný dramatický nárůst daně z nemovitosti, a to navíc v kombinaci s nárůstem dalších daní (viz např. daň z příjmu právnických osob) má takto stanovená daň pro Společnost rdousící efekt. Společnost přitom není schopna zcela přenést daň na Nájemce, neboť ten by se stal nekonkurenceschopným vůči společností, které jsou vůči němu v soutěžním postavení, avšak podnikají v obcích, jež takový koeficient nestanoví, a tedy nemůže zvýšenou daňovou zátěž přenést na zákazníky. Vytváří se tak naprosto nerovné soutěžní podmínky, které povedou k dalšímu zhoršení podnikatelského prostředí v České republice, když přitom právě soukromý (podnikatelský) sektor je primárně tím, kdo generuje příjmy pro veřejné rozpočty, a tedy v konečném důsledku dojde i ke zhoršení stavu veřejných financí.

Posláním každé obce je vytvářet prostor pro přiměřený rozvoj všech složek občanské společnosti v oblasti bydlení, sociálních a kulturních služeb, podnikání a infrastruktury. Všechny tyto složky musí fungovat ve vzájemné symbióze, neboť se vzájemně prolínají. Zvýšení tlaku ve formě robustní daně z nemovitostí pro podnikatele, nemůže být uplatňováno selektivním způsobem na systému „tobě ano a tobě ne“, neboť takový přístup vede ke zvýhodňování „jedněch na úkor druhých“, což mj. vede i k vytváření potenciálního korupčního prostředí. Je tedy nutné striktně dbát na rovná, přezkoumatelná a transparentní kritéria a důvody, což však v daném případě zjevně není dáno.

III.

Závěrečný návrh

S ohledem na vše výše uvedené, tj. pro nedostatek zákonného zmocnění, jakož i nepřezkoumatelnost a nezákonnost, proto Společnost navrhuje, aby zastupitelstvo Obce v řízení o přijetí Návrhu OOP, po projednání námitek, tento návrh neschválilo, popř. Společnost navrhuje, aby z Návrhu OOP byly zcela vyloučeny Nemovitosti ve vlastnictví Společnosti, když tyto Nemovitosti zcela jednoznačně netvoří „průmyslový areál“, který by jakýmkoli (natož výraznými) negativními externalitami zatěžoval Obec.

Rozhodnutí o uplatněné námitce:

námitce se částečně vyhovuje

Odůvodnění:

Podle § 172 odst. 5 správního řádu platí, že vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.

S ohledem na skutečnost, že společnost AGRO-group a.s. (dále pro odůvodnění rozhodnutí o námitce jen jako „**podatel**“) je vlastníkem několika nemovitostí dotčených opatřením obecné povahy, kdy tedy její práva nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy dotčeny, je nutné doručenou písemnost považovat za námitky proti opatření obecné povahy.

V úvodu svých námitek podatel uvádí, že zveřejněný návrh opatření obecné povahy považuje za nezákonný, a to pro absenci zákonného zmocnění. Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem zde podatele upozorňuje, že zákonné zmocnění pro vydání předmětného opatření obecné povahy je obsaženo v § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů, tj. ve znění od 1. 1. 2025.

Podle zmíněného ustanovení platí: „*Místní koeficient ve výši od 0,5 do 5,0, a to s přesností nejvýše na jedno desetinné místo, **může obec stanovit opatřením obecné povahy vydaným zastupitelstvem obce v případě místního koeficientu pro vymezené nemovité věci.***“ Zastupitelstvo pak v žádném případě nerozporuje, že znění tohoto ustanovení je odlišné od znění § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí, ve znění do 31. 12. 2024, které zní: „*Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit jeden místní koeficient ve výši v rozmezí 0,5 až 5,0 pro všechny nemovité věci s výjimkou pozemku zařazeného ve skupině vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch nacházející se na území jednotlivé části obce.*“

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem zde akcentuje, že tímto opatřením obecné povahy dohází ke stanovení místního koeficientu daně z nemovitých věcí na další zdaňovací období, tj. v době, kdy již bude účinná právní úprava zákona o dani z nemovitých věcí, ve znění od 1. 1. 2025. Nelze tedy souhlasit s názorem podatele, že by tímto opatřením obecné povahy byla stanovena povinnost, pro jejíž stanovení by chybělo zákonné zmocnění, když předmětná povinnost vznikne až následně, resp. v době, kdy již o zákonném zmocnění nemůže být nejmenších pochyb.

Podstatné zde je, že vydávané opatření obecné povahy bude adresátům stanovovat povinnost až v době účinnosti předmětného zákonného ustanovení. Argumentaci podatele nelze přisvědčit i z toho důvodu, že by ve svém důsledku vedla k vyloučení možnosti obcí zvyšovat místní koeficient pro určené nemovité věci pro rok 2025; to však jistě nebylo záměrem zákonodárce. V daném případě tak zastupitelstvo zjevně nejednalo ani nejedná v rozporu s čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

K tomu zastupitelstvo vzpomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2010, č. j. 4 As 17/2009-62, č. 2074/2010 Sb. NSS, ve kterém soud konstatoval: „*Je-li bez náhrady zrušeno zmocňovací ustanovení pro vydání právního předpisu správním úřadem (srov. čl. 79 odst. 3 Ústavy) a zároveň **není zrušen právní předpis opírající se o zrušené zmocňovací ustanovení, stává se tento právní předpis – byť nadále zůstává platný – neaplikovatelným (neúčinným).***“ (podpůrně nález Ústavního soudu ze dne 21. 6. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 3/2000, č. 93/2000 USn.).

Předestřené závěry Nejvyššího správního soudu je dle názoru zastupitelstva možné aplikovat i v daném případě. I kdyby bylo možné přisvědčit závěru o absenci zákonného zmocnění v § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí, bylo by toto opatření obecné povahy od svého

vydání platným správním aktem, kdy by pouze okamžitě nevyvolávalo výše uvedené účinky (resp. ihned nestanovovalo povinnost). Nejpozději s účinností novelizačních ustanovení (od 1. 1. 2025) by pak došlo k odpadnutí možné překážky aplikovatelnosti, a to na základě objektivních skutečností. Od stejného okamžiku pozbyde účinnosti obecně závazná vyhláška č. 5/2023 ze dne 18. 9. 2023, která v současnosti stanovuje místní koeficient ve výši 5,0 pro konkrétně vymezené nemovité věci na území obce Opatovice nad Labem.

Nadto zastupitelstvo obce připomíná, že i v současnosti lze v zákoně o dani z nemovitých věcí, ve znění do 31. 12. 2024 najít ustanovení, která na vydání opatření obecné povahy přímo odkazují – například podatelem zmíněné ustanovení § 16b.

Zde zastupitelstvo připomíná, že podle § 16b odst. 1 zákona o dani z nemovitých věcí, ve znění do 31. 12. 2024 platí: *„Obec je povinna elektronicky zaslat stejnopis opatření obecné povahy vydaného podle tohoto zákona správci daně nejpozději do 30. června kalendářního roku bezprostředně předcházejícího zdaňovacímu období. K opožděně zaslanému opatření obecné povahy se v tomto zdaňovacím období pro účely daně z nemovitých věcí nepřihlíží.“* Vydáním opatření obecné povahy, které se vztahuje ke zdaňovacímu období od začátku roku 2025, tak obec Opatovice nad Labem zjevně naplňuje zákonem daný rámec, kdy vydání opatření obecné povahy v předstihu – tj. před začátkem příslušného zdaňovacího období – předpokládá samotná právní úprava.

Dále se doplňuje, že úvahy podatele jdou zjevně proti účelu provedené novelizace a úmyslu zákonodárce. Zde zastupitelstvo připomíná, že při výkladu obsahu právní normy jsou užívány různorodé metody výkladu, kdy čistě gramatický (jazykový) výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě, jak ostatně dovodil Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 8. 2. 2011, sp. zn. I. ÚS 2920/09. Ve zmíněném nálezu soud upozorňuje, že pro správný výklad – potažmo aplikaci – právní normy je nutno užít i dalších výkladových metod, kterými například jsou metoda systematického výkladu, metoda logického výkladu nebo metoda výkladu *e ratione legis*. Z obsahu důvodové zprávy k zákonu č. 349/2023 Sb., jakož i z veřejně komunikovaných informací je zjevné, že úmyslem zákonodárce bylo umožnit obcím stanovit místní koeficient opatřením obecné povahy již na zdaňovací období roku 2025. S ohledem na znění § 16b odst. 1 zákona o dani z nemovitých věcí, ve znění do 31. 12. 2024, tak není možné připustit jiného výkladu než, že obce mohou toto opatření obecné povahy vydat již v roce 2024.

Uvedenou námitku podatele tak zastupitelstvo považuje za nedůvodnou.

Podatel dále namítá *údajnou* nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy, a to konkrétně nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Na podporu tohoto svého argumentu pak podatel zmiňuje nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15, č. 178/2018 USn. Zastupitelstvo si zde dovoluje stručně citovat z předmětného nálezu, na který podatel odkazuje.

V předmětném nálezu je mj. uvedeno: *„Požadavek přezkoumatelnosti platí jak pro vlastní odůvodnění opatření obecné povahy, tak pro odůvodnění rozhodnutí o námitkách; rozsah přezkumu se z hlediska jejich funkce liší: odůvodnění zásad územního rozvoje kromě odborných úvah předkládá i výsledek samosprávné (politické) vůle zastupitelstva kraje, kterou správní soud nemůže revidovat, pokud je v odborných mezích možná. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách předkládá právní a skutkové důvody, pro něž je třeba z pozice veřejné moci zasáhnout do práv, povinností či zájmů konkrétních subjektů individualizovaných konkrétními námitkami. Jakkoliv může být nezbytnost takového zásahu předurčena výsledkem politických úvah samosprávy o regulaci vztahů v území, konkrétní provedení a vypořádání konkrétních námitek vůči němu je správním soudem v zásadě plně přezkoumatelné. Řádné odůvodnění musí být pravidlem, z něhož lze na nebezpečí přepjatosti („přehnaných požadavků“) usuzovat pouze výjimečně, v konkrétně vymezených poměrech případu.“*

Z citovaného textu je seznatelné, že Ústavní soud si je dobře vědom odlišných funkcí „vlastního“ odůvodnění návrhu opatření obecné povahy a odůvodnění rozhodnutí o uplatněné námitce. Jak sám přitom Ústavní soud zmiňuje, tak požadavek na vypořádání konkrétních skutečností je nutno vztáhnout k odůvodnění rozhodnutí o uplatněné námitce, a nikoliv k samotnému „vlastnímu“ odůvodnění opatření obecné povahy, které má spíše obsahovat obecné důvody, které v základu vedly k vydání opatření obecné povahy v dané podobě. Ostatně opačný názor nutně vede k absurdním závěrům, kdy by obec byla povinna dopředu předvídat veškeré možné potenciality, které by se v daném případě snad mohly objevit. Takový závěr rovněž nesouzní s účelem institutu námitek a připomínek, jakož i s rozporný se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*.

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem je pevně přesvědčeno, že „vlastní“ odůvodnění opatření obecné povahy (resp. návrhu opatření obecné povahy) odpovídalo a odpovídá požadavkům na takové odůvodnění kladené *ex lege*, jakož i ze strany soudní rozhodovací praxe. K tomuto zastupitelstvo například vzpomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33², ve kterém soud uvedl, že **povinnost odůvodnění nelze chápat pouze dogmaticky, kdy se rozsah této povinnosti může měnit podle okolností případu**, přičemž vypořádání stěžejních aspektů může konzumovat i vypořádání některých dílčích skutečností. Zastupitelstvo tedy uzavírá, že v daném případě nebylo nutné samostatně odůvodnit zařazení každé jednotlivé nemovitosti do opatření obecné povahy, když důvody pro jejich zařazení vyplývaly z obsahu odůvodnění návrhu opatření obecné povahy jako celku.

Ke konkrétním důvodům, které vedly k zařazení nemovitostí ve vlastnictví podatele do opatření obecné povahy, zastupitelstvo uvádí, že do opatření obecné povahy byly zařazeny nemovitosti, na kterých dochází k provozování podnikatelské činnosti, jejíž vlivem vznikají externality, které samy o sobě mají negativní vliv na občany obce Opatovice nad Labem, životní prostředí, jakož i další zákonem chráněné zájmy. Jak již zastupitelstvo uvedlo výše, tak v daném případě nebylo nutné konkrétně odůvodnit zařazení každého jednotlivého pozemku do opatření obecné povahy, když tento požadavek nevyplývá ze zákonné úpravy, jakož ani nevyplývá z relevantní soudní rozhodovací praxe.

Z „vlastního“ odůvodnění opatření obecné povahy je seznatelné, že důvodem pro stanovení místního koeficientu byla snaha o kompenzaci externalit, které vznikají vlivem provozu **podnikatelské činnosti** na území obce, kterážto klade vyšší nároky na infrastrukturu obce. Podnikáním je přitom nutné rozumět soustavnou činnost, která je provozovaná vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za účelem dosažení zisku. Činnost, která je prováděna na nemovitostech ve vlastnictví podatele, je přitom nesporně možné označit za podnikatelskou činnost. Ostatně toto připouští i sám podatel ve svých námitkách.

Ke konkrétním negativním vlivům podnikatelské činnosti prováděné na nemovitostech ve vlastnictví podatele zastupitelstvo může zmínit opotřebovávání pozemních komunikací ve vlastnictví obce. Příkladem lze zmínit pozemní komunikaci, která se nachází mj. na pozemcích par. č. 2188 a par. č. 758. Uvedená pozemní komunikace ve vlastnictví obce je užívána (nikoliv však výlučně) i v důsledku podnikatelské činnosti na nemovitostech ve vlastnictví podatele, kdy je zatěžována i těžkou nákladní přepravou související s podnikatelskou činností, jak ostatně přiznává sám podatel.

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem uzavírá, že není objektivně možné požadovat, aby obec zajišťovala opravu dotčených pozemních komunikací výlučně na své náklady, neboť takovým jednáním by obec jen těžko naplnila předpoklad péče o rozvoj svého území a potřeby svých

² Tuto koncepci úplnosti odůvodnění zastávají jak tuzemské soudy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS), tak i Evropský soud pro lidská práva (například srov. *Van de Hurk proti Nizozemí*, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva, 19. 4. 1944, č. stížnosti 16034/90).

občanů (srov. § 2 odst. 2 zákona o obcích) při zachování povinnosti účelného a hospodárného využívání obecního majetku (srov. § 38 odst. 1 zákona o obcích).

Podatel ve svých námitkách dále uvádí, že předmětné nemovitosti jsou pronajaty společností STATEK HAMOUZ s.r.o., IČO: 24246638, se sídlem Nedokončená 1618, 19800 Praha 9. Předmětem podnikání uvedené společnosti jsou činnosti spojené zejména se zemědělskou výrobou, které produkují negativní imise v podobě hluku a zápachu, což má negativní dopad na pohodu bydlení v obci Opatovice nad Labem.

Je-li v návrhu opatření obecné povahy hovořeno o „průmyslových areálech“, nejsou tím myšleny pouze areály, ve kterých by docházelo k provozování těžkého průmyslu. Zastupitelstvo je přesvědčeno, že bez další konkretizace je pod pojmem průmysl nutno v obecné rovině rozumět odvětví národního hospodářství, do kterého spadá i činnost v oblasti zemědělství (resp. pojem průmysl lze do jisté míry použít jako synonymum pro slovo sektor). Skutečnost, že slovo průmysl lze spojit s termínem zemědělství dokládá i slovní spojení „zemědělský průmysl.“ **Zastupitelstvo tedy nesouhlasí s názorem podatele, že by užití termínu „průmyslový areál“ jakkoliv vylučovalo činnosti prováděné na nemovitostech ve vlastnictví podatele, které souvisejí se zemědělstvím.** Při výkladu pojmu „průmyslový areál“ je nutno vyjít z obsahu odůvodnění opatření obecné povahy, ze kterého je seznatelné, že pojem průmysl byl v tomto případě užit ve zmíněném širším slova smyslu. Jakákoliv potenciální nesrozumitelnost – pakliže by snad skutečně existovala – je zcela odstranitelná výkladem, přičemž opačný závěr by zjevně vedl k přepjatému formalismu, který je i v případě správních úřadů dlouhodobě odmítán (např. srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2020, sp. zn. III. ÚS 4047/19), přičemž je nutné ho odmítnout i v případě orgánů samosprávných celků.

Namítá-li podatel, že pro podnikatelskou činnost bylo vydáno povolení IPPC (tj. integrované povolení dle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů), musí zastupitelstvo oponovat, že takové povolení bez dalšího neznamena, že vlivem podnikatelské činnosti nedochází ke vzniku negativních externalit. Ostatně takovýto výklad ze strany podatele by například *de facto* zcela popřel význam institutu privilegovaných imisí.

Vydané povolení naopak dokládá, že podnikatelská činnost má takové negativní dopady, pro které je nutné tuto činnost regulovat prostřednictvím vydaného integrovaného povolení, jež pouze stanovuje maximálně únosné limity. I na základě tohoto argumentu podatele je tak zjevné, že vlivem podnikatelské činnosti provozované na nemovitostech ve vlastnictví podatele dochází ke vzniku negativních externalit.

Na základě výše uvedených skutečností zastupitelstvo konstatuje, že opatření obecné povahy není stíženo nezákonností pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. K nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost pak zastupitelstvo uvádí, že i kdyby snad bylo opatření obecné povahy v některých nepodstatných částech vnitřně rozporné – což však zastupitelstvo popírá – tak se jedná o rozpornost, kterou je možné odstranit výkladem, protože jej není možné považovat za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006-72).

Podatel dále namítá nezákonnost opatření obecné povahy, a to pro jeho *údajnou/tvrzenou* diskriminační povahu či nepřiměřenost. V úvodu této části podatel podává řečnickou otázku, zdali mají nemovitosti sloužící zemědělské prvovýrobě a nemovitosti sloužící těžkému průmyslu stejné externality. Sám podatel tak v této části akcentuje požadavek na poměrování vznikajících externalit, kdy sám připouští, že různé činnosti budou vytvářet jiné externality s odlišnými dopady do zákonem chráněných zájmů. V této souvislosti se pak jeví býti nelogickým (rozporným) argument podatele, že obec Opatovice nad Labem místní koeficient nestanovuje stejně ke všem subjektům, které na území obce vykonávají jakoukoliv podnikatelskou činnost.

Důvod, pro který obec nestanovuje místní koeficient k nemovitostem souvisejících s podnikatelskou činností podatelem jmenovaných subjektů (např. společnost ACTUAL 98 s.r.o. či LUCROS SICAV a.s.), tkví v tom, že činnosti těchto subjektů nevyvolávají negativní externality stejné intenzity jako podnikatelská činnost na pozemcích podatele, přičemž se jedná mnohdy o prostory určené k prodeji či poskytování služeb, nikoli k výrobě (průmyslové v širším smyslu) činnosti. Zde zastupitelstvo doplňuje, že nemovitosti ve vlastnictví podatelem zmíněných subjektů jsou opatřeny sjezdy na pozemní komunikace, které nejsou ve vlastnictví obce Opatovice nad Labem (většinou se jedná o sjezdy na silnici II. třídy č. 324 ve vlastnictví Pardubického kraje, popř. o sjezdy na silnici I. třídy č. 37 ve vlastnictví České republiky). Je přitom zcela logické, že obec nekompenzuje negativní vlivy na pozemní komunikace, které nejsou v jejím vlastnictví, neboť právě takový postup by byl projevem libovůle ze strany obce. Ze strany předmětných subjektů tak nedochází k využívání pozemních komunikací ve vlastnictví obce ve stejném rozsahu jako v případě podatele, resp. společnosti STATEK HAMOUZ s.r.o. To, že jsou nemovité věci, zahrnuté do opatření obecné povahy, situovány jižně od dálnice D35 neznamená, že tím jsou eliminovány veškeré dopady na obec a že tak je vyloučeno pro ně stanovit vyšší koeficient. Obsah opatření obecné povahy je tedy postaven na racionálních a obhajitelných důvodech.

Obdobně se zastupitelstvo v plném rozsahu neztotožňuje ani s námitkou nepřiměřenosti výše místního koeficientu. Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem konstatuje, že při stanovení výše místního koeficientu vycházelo ze zákonného rámce, a to konkrétně z § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí, který dává obcím možnost stanovit místní koeficient v rozmezí od 0,5 do 5,0. Ani návrhem opatření obecné povahy předpokládané stanovení místního koeficientu ve výši 5,0 by tak nevybočovalo ze zákonem stanoveného rámce.

Dále je nutno vzpomenout, že v daném případě by místní koeficient nebyl zvýšen ani při stanovení výše 5, neboť v této výši byl již dříve výši stanoven prostřednictvím obecně závazné vyhlášky. Ze strany zastupitelstva tak bylo pouze reagováno na změnu právní úpravy, která nově vyžaduje, aby místní koeficient pro konkrétně vymezené nemovité věci byl nově stanoven prostřednictvím opatření obecné povahy, nikoli obecně závazné vyhlášky. Jde tedy primárně o změnu právní formy, nikoli o stanovení nových nároků při určování místního koeficientu, přičemž, jak již uvedeno shora, zastupitelstvo obce přistoupilo oproti návrhu opatření obecné povahy ke korekci místního koeficientu na výši 4,0.

Pakliže by snad podatel nepřiměřenost shledával ve zvýšení sazeb daně z nemovitých věcí, tak zastupitelstvo uvádí, že na zvýšení zákonných sazeb neměla obec Opatovice nad Labem žádný vliv. Zvýšení zákonných sazeb daně z nemovitých věcí pak bez dalšího nemůže odůvodňovat nemožnost obcí stanovit místní koeficient v maximální výši 5,0, neboť pokud by zvýšení zákonných sazeb mělo skutečně odůvodňovat stanovení nižšího místního koeficientu, omezil by zákonodárce možnost obcí stanovit místní koeficient daně z nemovitých věcí na jinou (nižší) maximální úroveň.

K podatelově námitce o nemožnosti stanovení poplatků prostřednictvím smíšeného správního aktu zastupitelstvo uvádí, že není v jeho kompetenci hodnotit ne/správnost zákonem určené formy. Nadto zastupitelstvo připomíná, že daň z nemovitých věcí je stanovena zákonem, který je normativním právním aktem, kdy pouze její výše je modifikována prostřednictvím smíšeného správního aktu (opatření obecné povahy). Podatelovy námitky vzhledem ke stanovení daně prostřednictvím smíšeného správního aktu jsou tedy liché.

Vyčítá-li podatel obci, že stanovila místní koeficient výčtem konkrétních nemovitých věcí, vyčítá ji postup, který předpokládá zákonná úprava. Jistě tak nelze obci objektivně vyčítat, že jedná v souladu s právními předpisy.

Konečně namítá-li podatel rdousící efekt stanoveného místního koeficientu, je nutno uvést, že tento efekt není ze strany podatele žádným způsobem prokázán, protože ani této námitce nemůže zastupitelstvo přisvědčit. Je přitom nesporné, že povinnost prokázat případný rdousící efekt je

zcela na podatelci, resp. subjektu, který tento efekt tvrdí. Navíc lze poznamenat (byť je zastupitelstvo obce přesvědčeno, že ani místní koeficient ve výši 5,0 není spjat se rdousícím efektem), že po korekci výše místního koeficientu na hodnotu 4,0 došlo též ke snížení daňové zátěže podatele.

společnost Elektrárny Opatovice, a.s., IČO: 27567320, se sídlem Opatovice nad Labem 478, 533 45 Opatovice nad Labem – písemnost ze dne 9. 5. 2024

Citace:

I. Úvod

Obec Opatovice nad Labem, resp. zastupitelstvo obce, zveřejnilo dne 28. března 2024 na úřední desce prostřednictvím veřejné vyhlášky č.j.: OÚOnL/1252/24 návrh opatření obecné povahy obce Opatovice nad Labem č. 1/2024, kterým se stanoví místní koeficient pro vymezené nemovité věci na území obce, jejichž výčet je v návrhu uveden. Současně obec, resp. zastupitelstvo obce, vyzvalo dotčené osoby a dotčené vlastníky nemovitostí, aby k návrhu opatření obecné povahy podávaly připomínky nebo námitky do 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu opatření obecné povahy.

Navrženým opatřením obecné povahy se stanovuje ve smyslu ust. § 12 odst. 1 písm. b) zák. č. 338/1992 Sb., zákona o dani z nemovitých věcí, ve znění účinném od 1. 1. 2025, místní koeficient pro výpočet daně z nemovitých věcí u nemovitých věcí vypočtených v tomto návrhu opatření obecné povahy. Místní koeficient, kterým se násobí daň poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek, popřípadě jejich souhrny, s výjimkou pozemků uvedených v ust. § 5a odst. 1 písm. a), b), g) zákona o dani z nemovitých věcí, se u nemovitých věcí uvedených v tomto návrhu opatření obecné povahy, nacházejících se v katastrálním území Opatovice nad Labem, stanovuje ve výši 5.

Společnost Elektrárny Opatovice, a.s., IČO: 275 67 320, se sídlem č.p. 478, 533 45 Opatovice nad Labem (dále také „EOP“), je vlastníkem mimo jiné pozemků nacházejících se v k.ú. Opatovice nad Labem, na které se má opatření obecné povahy vztahovat. EOP je tak přímo dotčeným vlastníkem nemovitostí. Jedná se o níže uvedené nemovité věci (pozemky a zdanitelné stavby nacházející se na pozemcích):

par. č. st. 326, par. č. st. 338, par. č. st. 356, par. č. st. 357, par. č. st. 358, par. č. st. 359, par. č. st. 360, par. č. st. 361, par. č. st. 362, par. č. st. 363, par. č. st. 364, par. č. st. 366, par. č. st. 367, par. č. st. 368, par. č. st. 371, par. č. st. 374, par. č. st. 375, par. č. st. 466, č. st. 488, par. č. st. 489, par. č. st. 490, par. č. st. 491, par. č. st. 492, par. č. st. 494, par. č. st. 496, par. č. st. 497, par. č. st. 498, par. č. st. 499, par. č. st. 500, par. č. st. 501, par. č. st. 502, par. č. st. 503, par. č. st. 504, par. č. st. 505, par. č. st. 506, par. č. st. 508, par. č. st. 510, par. č. st. 511, par. č. st. 512, par. č. st. 513, par. č. st. 533, par. č. st. 534, par. č. st. 535, par. č. st. 538, par. č. st. 539, par. č. st. 545, par. č. st. 548, par. č. st. 550, par. č. st. 573, par. č. st. 574, par. č. st. 575, par. č. st. 588, par. č. st. 589, par. č. st. 590, par. č. st. 591, par. č. st. 592, par. č. st. 593, par. č. st. 747, par. č. st. 748, par. č. st. 831, par. č. st. 846, par. č. st. 847, par. č. st. 851, par. č. st. 852, par. č. st. 853, par. č. st. 860, par. č. st. 861, par. č. st. 862, par. č. st. 869, par. č. st. 870, par. č. st. 871, par. č. st. 875, par. č. st. 876, par. č. st. 877, par. č. st. 879, par. č. st. 882, par. č. st. 884, par. č. st. 885, par. č. st. 886, par. č. st. 933, par. č. 724/1, par. č. 724/13, par. č. 724/19, par. č. 724/20, par. č. 724/21, par. č. 724/22, par. č. 724/23, par. č. 1476/5, par. č. 1648/1, par. č. 1648/5, par. č. 1648/16, par. č. 1648/17, par. č. 1648/18, par. č. 1648/19, par. č. 1648/20, par. č. 1648/21, par. č. 1648/29, par. č. 1648/30, par. č. 1648/31, par. č. 1648/32, par. č. 1648/34, par. č. 1648/35, par. č. 1648/36, par. č. 1648/46, par. č. 1648/52, par. č. 1648/53, par. č. 1648/54, par. č. 1649/1, par. č. 1649/3, par. č. 1650/1, par. č. 1650/3, par. č. 1650/5, par. č. 1650/6, par. č. 1653/1, par. č. 1653/3, par. č. 1653/5, par. č. 1653/6, par. č. 1673/13, par. č. 1673/20, par. č. 1675/1, par. č. 1675/2, par. č. 1675/3, par. č. 1675/4, par. č. 1738/1, par. č. 1738/6, par. č. 1739/2, par. č. 1739/3, par. č. 1740/1, par. č. 1740/2, par. č. 2201, par. č. 2202, par. č. 2233, par. č. 2265, par. č. 2615, par. č. 2616, par. č.

2617, par. č. 2620, par. č. 2624, par. č. 2628, par. č. 2629, par. č. 2630, par. č. 2631, par. č. 2635, par. č. 2667, par. č. 2669/1, par. č. 2687, par. č. 2713/1, par. č. 2713/2, par. č. 2713/3, par. č. 2714, par. č. 2718/1, par. č. 2718/2, par. č. 2718/3, par. č. 2719/1, par. č. 2719/2, par. č. 2719/3, par. č. 2720/1, par. č. 2720/2, par. č. 2720/3, par. č. 2721, par. č. 2724, par. č. 2725, par. č. 2731,

(dále jen „Pozemky“).

Ve výčtu nemovitostí obsaženém v návrhu opatření obecné povahy je mimo jiné uveden pozemek parc. č. 2623, ten však dle katastru nemovitostí neexistuje.

Na základě ust. § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., zákon o dani z nemovitých věcí, ve znění účinném od 1. 1. 2025, tímto v zachované lhůtě jako dotčený vlastník nemovitostí EOP podává proti návrhu opatření obecné povahy níže odůvodněné n á m i t k y .

II. Námitky proti návrhu opatření obecné povahy

EOP má za to, že stanovení místního koeficientu opatřením obecné povahy není v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění ani v souladu se zákonem č. 338/1992 Sb., zákon o dani z nemovitých věcí, ve znění účinném od 1. 1. 2025, protože není dostatečně odůvodněno ani stanoveno nediskriminačním způsobem.

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem v odůvodnění návrhu opatření obecné povahy uvádí, že obec musela přistoupit k zavedení místního koeficientu ve výši 5 pro nemovitosti uvedené výčtem v návrhu opatření obecné povahy, aby mohla zajistit dostatečné množství finančních prostředků pro naplnění účelu a základních úkolů obce jako veřejnoprávní korporace (péče o všestranný rozvoj území a o potřeby svých občanů, ochrana veřejného zájmu). Toto tvrzení však není nikterak odůvodněno; v návrhu opatření obecné povahy není uvedeno, jaké množství finančních prostředků obec potřebuje pro dosažení uvedeného účelu nad rámec svého dosavadního rozpočtu, jaké má obec náklady s dosažením tohoto účelu a jakým výpočtem byl pro dosažení uvedeného účelu stanoven právě koeficient 5, když zákon umožňuje stanovení místního koeficientu od 0,5 do 5,0 s přesností na jedno desetinné místo.

Podle ust. § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., zákon o dani z nemovitých věcí, ve znění účinném od 1. 1. 2025, místní koeficient pro vymezené nemovitosti obec stanoví opatřením obecné povahy, které vydává zastupitelstvo obce postupem stanoveným v ust. § 171 a násl. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění. Ze správního řádu, konkrétně z ust. § 172 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, vyplývá, že dané řešení upravené opatřením obecné povahy musí být řádně odůvodněno. To potvrzuje i důvodová zpráva k zákonu č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů, a kterým byla zavedena možnost obce stanovit místní koeficient pro jednotlivé nemovitosti prostřednictvím opatření obecné povahy. Důvodová zpráva výslovně uvádí, že „nad rámec výše uvedených možností stanovit místní koeficient obecně závaznou vyhláškou se nově zavádí možnost zavést místní koeficient pro libovolný, nediskriminační a odůvodněný způsobem stanovený výčet nemovitých věcí opatřením obecné povahy“. Místní koeficient sice lze tedy nově stanovit opatřením obecné povahy pro libovolný výčet nemovitých věcí, ovšem nediskriminačním a odůvodněným způsobem. Zároveň podle důvodové zprávy k výše uvedenému zákonu „je však třeba zdůraznit, že obecně závazná vyhláška zůstává primárním nástrojem pro stanovení místních koeficientů a opatření obecné povahy je třeba chápat jako nástroj k němu subsidiární“.

Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem v návrhu opatření obecné povahy nejprve obecně popisuje, že na území obce Opatovice nad Labem dochází k podnikatelské činnosti, která v porovnání s bydlením klade větší nároky na infrastrukturu, případně na životní prostředí. Z toho důvodu není dle obce vhodné postihnout stejným daňovým zatížením nemovité věci sloužící k trvalému bydlení občanů na území obce a nemovité věci, které slouží k výkonu podnikatelské činnosti a obdobným činnostem majícím vyšší nároky na infrastrukturu obce. Posléze se obec omezuje na pouhé konstatování, že nemovité věci označené v tomto návrhu opatření obecné povahy, na které se má vztahovat stanovení místního koeficientu ve výši 5, tvoří průmyslové areály, které svými dopady

(provoz, emise, doprava, pohoda bydlení aj.) ovlivňují území a občany obce, a proto zvýšený koeficient slouží jako určitá kompenzace těchto externalit.

S tímto konstatováním však nelze souhlasit. Některé z pozemků, které mají být dle návrhu opatření obecné povahy zatíženy koeficientem 5, rozhodně netvoří průmyslové areály. Drtivá většina nemovitostí uvedená v návrhu opatření obecné povahy patří do vlastnictví EOP. EOP má za to, že obec v návrhu opatření obecné povahy dostatečně neodůvodňuje zatížení nemovitých věcí ve vlastnictví EOP (ale ani jiných subjektů) místním koeficientem v maximální možné výši 5. Povrchní odůvodnění návrhu opatření obecné povahy je založeno na obecném tvrzení, že se jedná o průmyslové areály (a to obecně ve vztahu ke všem nemovitým věcem, které mají být předmětem vyššího zdanění dle tohoto opatření obecné povahy, nikoli jen ve vztahu k nemovitým věcem ve vlastnictví EOP), přitom, jak je výše uvedeno, některé vyjmenované nemovité věci netvoří průmyslové areály. Už však neuvádí, jakou zvýšenou zátěž pro obec EOP (případně jiné subjekty) představuje, resp. jak provoz elektrárny obec (negativně) ovlivňuje.

Co se týče areálu elektrárny, tento leží kompletně oddělen od obydleného území obce Opatovice nad Labem, a to silnicí I/37 a dálnicí D35. Nelze tak uvažovat ani vyšší dopravní zatížení obce, ani vyšší nároky na infrastrukturu obce, jako je uvedeno v návrhu opatření obecné povahy. Co se týče provozu elektrárny, jakož i pohody bydlení v obci, dle názoru EOP provoz elektrárny svým oddělením od obydleného území obce Opatovice nad Labem nikterak neovlivňuje pohodu bydlení občanů v Opatovicích nad Labem.

Ve výčtu dopadů jsou uvedeny také emise. Nicméně ani tento argument není blíže odůvodněn. V této souvislosti považujeme za nutné zdůraznit, že za posledních deset let došlo k několikanásobnému snížení většiny emisí produkovaných EOP. Zároveň je třeba uvést, že převažujícím směrem proudění větru v lokalitě elektrárny Opatovice je, jak vyplývá z měření Českého hydrometeorologického ústavu, jihozápadní směr, tedy nikoli směr od elektrárny do obce. Pokud se obec domnívá, že ji emise z provozu EOP ovlivňují, měla by to blíže specifikovat.

Teplem a teplou vodou z elektrárny jsou zásobovány mimo jiné instituce, jakož i domácnosti občanů obce Opatovice nad Labem. Navzdory růstu vstupních nákladů a zdražování energií obecně se daří EOP držet cenu mezi nejnižšími v rámci celkového dálkového vytápění v České republice; existence EOP tak představuje pro občany obce Opatovice nad Labem naopak benefit. V neposlední řadě je potřeba zmínit, že EOP má ve zdejší oblasti postavení významného zaměstnavatele. Od samotného uvedení elektrárny do provozu tvořili i občané Opatovic nad Labem početnou zaměstnaneckou základnu.

Jak již bylo výše uvedeno, místní koeficient lze nově stanovit opatřením obecné povahy pro jednotlivé nemovité věci, ovšem pouze nediskriminačním a odůvodněným způsobem. Obec v návrhu opatření obecné povahy zatěžuje nemovité věci nejen ve vlastnictví EOP, ale i řadu nemovitých věcí ve vlastnictví dalších subjektů. Zatížení těchto dalších subjektů, mezi nimiž jsou navíc i fyzické osoby a jedná se např. o zemědělské pozemky, ovšem obec také nijak konkrétněji nezodpovídá. Zároveň je však třeba poukázat na to, že na území obce se nachází celá řada dalších subjektů vykonávajících podnikatelskou činnost, která však zůstala v kontextu stanovení místního koeficientu ve výši 5, bez povšimnutí, ačkoliv je nasnadě, že tyto subjekty mohou pro obec představovat určitou zátěž - minimálně jejich provoz znamená větší dopravní zatížení obce, tedy jejich podnikatelská činnost klade větší nároky na infrastrukturu, jak všeobecně uvádí obec ve svém odůvodnění, tím spíše, že se většina těchto subjektů nachází přímo v zastavěné části obce. Jedná se například o následující podnikatelské subjekty:

- areál společnosti EVROmat a.s.,*
- areál společnosti SIKO KOUPELNY a.s.,*
- areál společnosti JF Logistics GROUP s.r.o.,*
- areál společnosti DSK stavebniny s.r.o.,*
- areál společnosti Sezzam spol. s r.o.,*

a další, a to bez ohledu na skutečnost, zda tyto podnikatelské subjekty jsou zároveň vlastníky pozemků pod areály či nikoliv. Pokud má totiž vyšší daňové zatížení sanovat negativní dopady na život v obci, pak nemůže být pro obec rozhodující, zda provozovatel průmyslového areálu je též vlastníkem pozemků pod těmito areály. Obec může vyšším místním koeficientem zatížit pouze vlastníka pozemku a je pak na vlastníkově, zda toto zatížení přeneše na provozovatele areálu.

EOP proto považuje jednání obce vyjádřené návrhem opatření obecné povahy za diskriminační. Obec se v návrhu opatření obecné povahy odvolává na náleze Ústavního soudu č. Pl. ÚS 24/23. V tomto nálezu však Ústavní soud mimo jiné uzavřel, že je nutno požadavek obecnosti regulace interpretovat tak, že se vymezení míst musí opírat o racionální důvody, neutrální a nediskriminační ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá. Nevyplývá-li důvod vymezení konkrétních míst z okolností nebo povahy věci, tíží nakonec obec, jež obecně závaznou vyhlášku vydala, povinnost v řízení před soudem takové racionální a neutrální důvody předeštit a obhájit.

Obec Opatovice nad Labem však nejednala v souladu s tímto ústavním náleze, na který se sama v návrhu opatření obecné povahy odvolává, neboť zařazení pozemků EOP do vyššího zatížení daní se vymyká racionálním důvodům, jak je zdůvodněno zejména v bodu 9. těchto námitek. Dále návrh opatření obecné povahy není nediskriminační, jak předjímá Ústavní soud ve svém nálezu, když obec Opatovice nad Labem do něj zařadila pozemky ve vlastnictví EOP, které neovlivňují život občanů obce Opatovice nad Labem a další pozemky, které netvoří průmyslové areály, a naopak opomněla zařadit do návrhu opatření obecné povahy jiné pozemky pod areály, jejichž činnost mnohdy v daleko vyšší míře zatěžuje obec, např. svou hlučností, prašností, či nadměrnou nákladní dopravou a opotřebením pozemních komunikací, a to přímo v intravilánu obce.

Opomenutím ostatních podnikatelských subjektů v obci Opatovice nad Labem zároveň bude výnos plynoucí obci z daní z nemovitých věcí nižší. Jak je uvedeno v úvodu návrhu odůvodnění opatření obecné povahy, smyslem vydání opatření obecné povahy je zajištění dostatečného množství finančních prostředků pro naplnění účelu, tj. péče o všestranný rozvoj území a potřeby občanů, jakož i ochrana veřejného zájmu, aniž by však toto bylo jakkoli konkretizováno. Jedním z kritérií ústavnosti předpisu uvádí Ústavní soud v citovaném nálezu také rozumnost. Z tohoto pohledu se jeví návrh opatření obecné povahy jako zjevně nerozumný, pokud, jak obec ve svém návrhu uvádí, k zajištění uvedeného účelu „MUSELA“ návrh vydat a přitom opomněla poměrně velké množství podnikatelských subjektů zatížit stejným způsobem.

S ohledem na výše uvedené proto EOP požaduje, aby bylo od vydání opatření obecné povahy zcela upuštěno, případně aby došlo k jeho úpravě tak, aby bylo v souladu se správním řádem a zároveň naplnilo účel, pro něž jej obec vydává.

Rozhodnutí o uplatněné námitce:

námitce se částečně vyhovuje

Odůvodnění:

Podle § 172 odst. 5 správního řádu platí, že vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.

S ohledem na skutečnost, že společnost Elektrárny Opatovice, a.s. (dále pro odůvodnění rozhodnutí o námitce jen jako „**podatel**“) je vlastníkem několika nemovitostí dotčených opatřením obecné povahy, kdy tedy její práva nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy dotčeny, je nutné doručitou písemnost považovat za námitky proti opatření obecné povahy.

V samém úvodu svých námitek podatel uvádí, že považuje za nedůvodné tvrzení obce Opatovice nad Labem, že stanovením místního koeficientu daně z nemovitých věcí se obec snaží zajistit dostatek finančních prostředků k tomu, aby mohla řádně pečovat o rozvoj svého území a potřeby svých občanů. K tomuto zastupitelstvo uvádí, že podatel má možnost se kdykoliv s hospodařením obce seznámit, a to jak prostřednictvím webových stránek obce, tak i prostřednictvím webové aplikace MONITOR na adrese <https://monitor.statnipokladna.cz/ucetni-jednotka/00274011/prehled?rad=t&obdobi=2312>. Vyčítá-li pak podatel obci, že v rámci odůvodnění opatření obecné povahy nevymezuje konkrétní projekty, na které má v úmyslu finanční prostředky použít, tak je nutno zmínit, že takovou povinnost zákonná úprava ani soudní rozhodovací praxe obci nestanoví.

Zastupitelstvo připomíná, že zákon o dani z nemovitých věcí umožňuje obcím stanovit místní koeficient v rozmezí 0,5 do 5,0, přičemž je na vůli obce, zdali ke stanovení místního koeficientu přistoupí a v jaké výši. Obec Opatovice nad Labem pak při stanovení místního koeficientu postupovala v souladu s právní úpravou, kdy se držela v zákonem stanovených mantinelech, pročez ji není možné takový postup vyčítat. V této souvislosti zastupitelstvo vzpomíná nález Ústavního soudu ze dne 13. 1. 2015, sp. zn. II. ÚS 2216/14, č. 3/2015 USn. (podpůrně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006-72), ve kterém soud zopakoval omezenost přezkumu důvodů, které vedly ke stanovení daně, kdy případný přezkum se má omezit toliko na souladnost daného postupu se zákonem.

Uvedenou námitku podatele tak zastupitelstvo považuje za nedůvodnou.

K dalším námitkám podatele zastupitelstvo uvádí, že pojmem „průmyslové areály“ nejsou v daném případě rozuměny pouze areály, ve kterých je realizován toliko tzv. těžký průmysl, neboť slovem průmysl lze v obecné rovině spíše rozumět určitý segment (sektor) podnikání. Tento závěr podporuje i běžné užívání slovního spojení „zemědělský průmysl“. Nemůže být pak sporu o tom, že opatřením obecné povahy vymezené nemovité věci slouží k provozování podnikatelské (výrobní, průmyslové, nikoli primárně obchodní) činnosti. Jakákoliv potenciální nesrozumitelnost – pakliže by snad skutečně existovala – je tak zcela odstranitelná výkladem, přičemž opačný závěr by zjevně vedl k přepjatému formalismu, který je i v případě správních úřadů dlouhodobě odmítán (např. srov. nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2020, sp. zn. III. ÚS 4047/19), přičemž je nutné jej odmítnout i v případě orgánů samosprávných celků.

Zastupitelstvo uzavírá, že nemovité věci ve vlastnictví podatele jsou věcmi, které slouží k provozování podnikatelské činnosti podatele, kdy tato podnikatelská činnost klade zvýšené nároky na infrastrukturu obce, jakož má i negativní dopad na občany obce Opatovice nad Labem a na další zákonem chráněné zájmy, jak ještě bude rozvedeno níže.

Namítá-li podatel jistou povrchnost odůvodnění návrhu opatření obecné povahy, musí mu zastupitelstvo oponovat tím, že předmětné odůvodnění zcela vyhovovalo požadavkům kladeným na odůvodnění *ex lege* či ze strany soudní rozhodovací praxe. K tomuto lze vzpomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33³, ve kterém soud uvedl, že **povinnost odůvodnění nelze chápat pouze dogmaticky, kdy se rozsah této povinnosti může měnit podle okolností případu**, přičemž vypořádání stěžejních aspektů může konzumovat i vypořádání některých dílčích skutečností. Zastupitelstvo tedy uzavírá, že v daném případě nebylo nutné samostatně předem odůvodnit zařazení každé jednotlivé nemovité věci do návrhu opatření obecné povahy.

Pro úplnost lze doplnit, že v případě opatření obecné povahy je nutno odlišovat „vlastní“ odůvodnění opatření obecné povahy a odůvodnění rozhodnutí o uplatněné námitce (srov. nález

³ Tuto koncepci úplnosti odůvodnění zastávají jak tuzemské soudy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS), tak i Evropský soud pro lidská práva (například srov. *Van de Hurk proti Nizozemí*, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva, 19. 4. 1944, č. stížnosti 16034/90).

Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15, č. 178/2018 USn.). Požadavek na vypořádání konkrétních skutečností je přitom nutno vztáhnout k odůvodnění rozhodnutí o uplatněné námitce, a nikoliv k „vlastnímu“ odůvodnění opatření obecné povahy, které má spíše obsahovat obecné důvody, které v základu vedly k vydání opatření obecné povahy v dané podobě. Opačný názor by vedl k absurdní situaci, kdy by obec byla povinna dopředu předvídat veškeré možné potenciality, které by se v daném případě snad mohly objevit. Takový závěr rovněž nesouzní s účelem institutu námitek a připomínek, jakož je i rozporný se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*.

Ke konkrétním negativním vlivům podnikatelské činnosti podatele zastupitelstvo konstatuje, že tyto se projevují v několika aspektech. Podnikatelská činnost podatele je spojena s provozem tepelné elektrárny, která jako místní „dominanta“ již sama o sobě negativně zasahuje do krajinného rázu, kterýžto je rovněž chráněn zákonem (viz § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů).

Nadto vlivem provozu tepelné elektrárny dochází ke vzniku imisí v podobě zvýšené prašnosti a dalších látek, které snižují kvalitu vzduchu v dané lokalitě (například imise oxidu siřičitého, oxidů dusíku a rtuti). Ke zdravotním rizikům zapříčiněných nízkou kvalitou ovzduší se opakovaně vyjadřuje i WHO, jež v minulosti konstatovala, že *„There is now broad expert consensus that air pollution is a major global public health risk factor and puts an enormous financial burden on societies. Outdoor and household air pollution together accounted for approximately 12 % of all deaths in 2019. Air pollution currently ranks fourth among major risk factors for global disease and mortality, only behind hypertension, smoking and dietary factors.”*⁴

Ačkoliv zastupitelstvo nepopírá, že v průběhu let dochází ke snižování imisí produkovaných podatelem, tak stále činnost podatele tyto imise produkuje, jak je ostatně možné seznat z měření Českého hydrometeorologického ústavu. **Některé z produkovaných látek jsou přitom škodlivé pro lidské zdraví i v nepatrném množství, pročez není objektivně možné hovořit o bezpečných emisních limitech.** Zde zastupitelstvo upozorňuje na imise polycyklických aromatických uhlovodíků, kdy do této skupiny je zařazován i **benzo[a]pyren, který je silně karcinogenní a mutagenní látkou.** Jak zdůrazňují odborné publikace, tak *„při hodnocení karcinogenů se vychází z teorie bezprahového působení. Ta předpokládá, že neexistuje žádná koncentrace, pod kterou by působení látky bylo nulové. Jakákoliv expozice znamená určité riziko a velikost tohoto rizika se zvyšuje se zvyšující se expozicí.”*⁵ S ohledem na tuto skutečnost tak nemůže obstát podatelův argument o nízkých hodnotách imisí, jakož i argument o směru větru.

Bez významu ani není skutečnost, že podatel má svou činností i významný vliv na zvýšenou kumulaci lidí v lokalitě, kdy z tohoto důvodu obec musí vynakládat zvýšené náklady na fungování obecní policie, která zajišťuje bezpečnost v obci a zejména na okolních pozemních komunikacích.

Podatel dále namítá *údajnou* diskriminační povahu opatření obecné povahy. K tomuto zastupitelstvo uvádí, že ke stanovení místního koeficientu přistoupilo při důkladném individuálním zohlednění externalit, ke kterým při provozu podnikatelských činností na území obce dochází. Uvádí-li podatel výčet subjektů, u kterých obec nepřistoupila k vyššímu zdanění, tak je nutno zmínit, že důvodem pro vyloučení nemovitostí těchto subjektů byla nižší hodnota externalit, které vlivem činností těchto subjektů (podnikajících primárně v oblasti obchodu či služeb) vznikají - v komparaci s podatelem se jedná o nižší vlivy na kvalitu ovzduší v obci či nižší zásah do krajinného rázu; v komparaci s jinými subjekty, které jsou místním koeficientem zatíženy, se pak jedná zejména o nižší nároky na pozemní komunikace, když podatelem zmíněné

⁴ Srov. HOFFMANN, Barbara a kolektiv. WHO Air Quality Guidelines 2021 – Aiming for Healthier Air for all: A Joint Statement by Medical, Public Health, Scientific Societies and Patient Representative Organizations. *International Journal of Public Health* 2021.

⁵ Viz KOTLÍK, Bohumil a kolektiv. *Zdravotní důsledky a rizika znečištění ovzduší – Odborná zpráva za rok 2020*. Praha: Státní zdravotní ústav, 2021

subjekty nejsou napojeny na pozemní komunikace ve vlastnictví obce, ale jiných subjektů [pozn. v podrobnostech lze odkázat na odůvodnění rozhodnutí o námitce společnosti AGRO-group a.s.]

Stanovení místního koeficientu tedy není možné považovat v žádném případě za diskriminační, když při jeho stanovení ke konkrétním nemovitostem obec vycházela z objektivních skutečností.

Konečně Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem musí konstatovat, že v konkrétním případě by ani při zachování v návrhu předpokládané výše místního koeficientu na hodnotě 5,0 nedošlo ke zvýšení místního koeficientu, kdy tento místní koeficient byl v minulosti ve navrhované výši stanoven i prostřednictvím obecně závazné vyhlášky. Ze strany zastupitelstva je reagováno na změnu právní úpravy, která nově vyžaduje, aby místní koeficient pro konkrétně vymezené nemovité věci byl nově stanoven prostřednictvím opatření obecné povahy, nikoli obecně závazné vyhlášky. Jde tedy primárně o změnu právní formy, nikoli o stanovení nových nároků při určování místního koeficientu, přičemž, jak již uvedeno shora, zastupitelstvo obce přistoupilo oproti návrhu opatření obecné povahy ke korekci místního koeficientu na výši 4,0.

Pakliže by snad podatel chtěl namítat nepřiměřenost daňového zatížení s odkazem na zvýšení sazeb daně z nemovitých věcí, tak zastupitelstvo uvádí, že na zvýšení zákonných sazeb neměla obec Opatovice nad Labem žádný vliv. Zvýšení zákonných sazeb daně z nemovitých věcí pak bez dalšího nemůže odůvodňovat nemožnost obcí stanovit místní koeficient v maximální výši 5,0, neboť pokud by zvýšení zákonných sazeb mělo skutečně odůvodňovat stanovení nižšího místního koeficientu, omezil by zákonodárce možnost obcí stanovit místní koeficient daně z nemovitých věcí na jinou (nižší) maximální úroveň.

Ze strany podatele rovněž bylo upozorněno na skutečnost, že v návrhu opatření obecné povahy je zařazen pozemek par. č. 2623, který však dle katastru nemovitostí neexistuje. S ohledem na skutečnost, že v katastru nemovitostí skutečně pozemek par. č. 2623 (v katastrálním území Opatovice nad Labem) neexistuje, rozhodlo se zastupitelstvo podané námitce v této části – stejně jako v části směřující ke snížení místního koeficientu na výši 4,0 – vyhovět, a pozemek par. č. 2623 z opatření obecné povahy vypustilo; v ostatním se námitkám nevyhovuje.

společnost Hradecká kartonážka s.r.o., IČO: 27487571, se sídlem Hradecká 414, 533 45 Opatovice nad Labem – písemnost doručena obci dne 13. 5. 2024

Citace: „Vážený pane starosto

dovoluji si Vás požádat o snížení daně z nemovitosti na roku 2024 u průmyslového objektu v katastrální území Opatovice nad Labem parcelní číslo 516.

Nově byla daň z nemovitosti stanovena Finančním úřadem v Pardubicích na částku 222 210 Kč.

Přitom původní daň z nemovitosti byla v předchozích letech účtována ve výši 23 532,00 Kč.

Navýšení daně o 1000 % je pro mě jako majitele nemovitosti a současně osobu podnikající v tomto objektu likvidační. Moje společnost nedokáže vytvořit tak velké obraty a následně zisky. Aby byla schopna takové to jednorázové navýšení nákladu na vstupu zvládnout.

Jsem malá firma bez zahraničního kapitálu nejsem tak finanční silný jako třeba společnosti EOP které mají ve stejné lokalitě svoje nemovitosti. Tento objekt jsem zakoupil v roce 2002 v dezolátním stavu, kdy by se dalo říci, že se jednalo spíše o černou skládku. Postupně v rámci svých omezených finančních možností se snažím tento objekt udržovat. S ohledem na to, že jsem neměl a ani nemá žádné další finanční zdroje je to proces dlouhodobý. Což je i patrné na tom v jakém stavu rozestavěnosti se nemovitost nachází po 22 letech. Po celou tuto dobu jsem vždy věřil, že to co dělám má nějaký smysl.

Každodenní podnikatelský boj jak zajistit úhrady všech závazků. Počínaje finančním úřadem, dodavateli základního materiálu, mezd a ostatních nákladů souvisejících s chodem firmy

.Domlouvání splátkových kalendářů, řešení exekucí ze strany FÚ z důvodu pozdní úhrady DPH . Nebo zástavy této nemovitosti dodavateli základního materiálu firmě Thimm obaly.

Nikdy jsem nepřestal pochybovat, že to zvládnou a dokážu uhradit veškeré své závazky. Nikdy jsem nečinil žádné kroky, které by mohly vést k poškození věřitelů. Postupně se mně v roce 2023 podařilo začít hradit úhrady DPH v zákonném termínu. Podařilo se mně i snížit hodnotu závazku ,kterou jistím zástavou nemovitost parcelní číslo 516.

Dnes, ale už vím že cesta po které klopýtám je cesta do pekel. Ze dne na den dojde k změně pravidel hry a já jako občan s příjmem 35 000 čistého se mám vypořádat se skutečností navýšení měsíčních nákladů u daně z nemovitosti 1961 Kč na 18 517 Kč. Nemám na koho tyto zvýšené náklady přenést je to prostě stále Nutil Daniel fyzická osoba a Hradecká kartonářka s.r.o. kde je opět jen Nutil Daniel

Je to stejné jak by jste žil v pronajatém bytě při nákladech 2000 Kč a majitel bytu Vám zvedne nájemné na 20 000 Kč .

Za těchto podmínek je prakticky nemožné pokračovat dál a bylo by lepší toto trápení ukončit.“

Rozhodnutí o uplatněné námitce:

námitce se částečně vyhovuje

Odůvodnění:

Podle § 172 odst. 5 správního řádu platí, že vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.

Ačkoliv je doručená písemnost nadepsána jako „žádost o snížení daně z nemovitosti“, kdy obsah samotné písemnosti by i spíše odpovídal žádosti nežli námitce proti návrhu opatření obecné povahy, považuje zastupitelstvo za adekvátní – s ohledem na skutečnost, že společnost Hradecká kartonářka s.r.o. (dále pro odůvodnění rozhodnutí o námitce jen jako „**podatel**“) je vlastníkem nemovitostí dotčených opatřením obecné povahy, kdy tedy její práva nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy dotčeny – považovat doručenou písemnost za námitku proti opatření obecné povahy.

V úvodu podané námitky podatel žádá o snížení daně z nemovitosti na rok 2024. K této žádosti musí zastupitelstvo uvést, že obec nemá žádnou možnost upravovat výši místního koeficientu zpětně, tedy žádosti o snížení daně za rok 2024 nemůže objektivně vyhovět.

V dalším textu podané námitky podatel uvádí, že v jeho případě došlo k rapidnímu zvýšení daně z nemovitých věcí. K tomuto zastupitelstvo doplňuje, že ke zvýšení daně z nemovitých věcí došlo zejména v důsledku zvýšení zákonných sazeb daně, na což neměla obec Opatovice nad Labem žádného vlivu. Nadto zastupitelstvo doplňuje, že ani dle návrhu tohoto opatření obecné povahy nemělo dojít ke zvýšení místního koeficientu, kdy tento místní koeficient byl již v minulosti v původně navrhované výši 5,0 stanoven prostřednictvím obecně závazné vyhlášky. Ze strany zastupitelstva je reagováno na změnu právní úpravy, která nově vyžaduje, aby místní koeficient pro konkrétně vymezené nemovité věci byl nově stanoven prostřednictvím opatření obecné povahy, nikoli obecně závazné vyhlášky. Jde tedy primárně o změnu právní formy, nikoli o stanovení nových nároků při určování místního koeficientu, přičemž, jak již uvedeno shora, zastupitelstvo obce přistoupilo oproti návrhu opatření obecné povahy ke korekci místního koeficientu na výši 4,0. V tomto rozsahu se tedy námitce podatele vyhovuje; v ostatním již nikoli.

K ekonomické situaci podatele zastupitelstvo doplňuje, že ačkoliv podatel zmiňuje problémy spojené s jeho podnikatelskou činností, vše blíže nedokládá a neprokazuje co do dopadů stanovení místního koeficientu; podatel pouze zmiňuje zvýšení daňového zatížení, které prokazuje písemností od Finančního úřadu Pardubického kraje.

Má-li podatel daňové zatížení s ohledem na zvýšení zákonných sazeb za nepřiměřené, je nutno uvést, že zvýšení zákonných sazeb nemůže bez dalšího odůvodňovat nemožnost stanovení místního koeficientu ani ve výši 5,0. Pakliže by zvýšení zákonných sazeb skutečně mělo být vykládáno jako důvod pro snížení místního koeficientu, omezil by zákonodárce možnost obcí stanovit místní koeficient daně z nemovitých věcí (jeho maximální výši), k čemuž však nedošlo. Zastupitelstvo obce nicméně zohlednilo námitky podatele i v kontextu námitek dalších a rozhodlo o stanovení místního koeficientu ve výši 4,0, a tedy reálně o jeho snížení od r. 2025.

S ohledem na skutečnost, že podatel ve své námitce netvrdí žádné jiné skutečnosti, které by mohlo zastupitelstvo objektivně vypořádat, je nutné obsah podané námítky považovat za vyčerpaný.

Platnost a účinnost opatření obecné povahy

Toto opatření obecné povahy dle § 173 odst. 1 správního řádu nabývá účinnosti patnáctým (15) dnem po dni vyvěšení.

Poučení

Proti opatření obecné povahy dle § 173 odst. 2 správního řádu není možné podat opravný prostředek. Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal.

Ing. Pavel Václav Kohout v.r.
starosta

Josef Půlpán v.r.
místostarosta

Toto opatření bude vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce obce Opatovice nad Labem

Záznam o účinnosti

Správní orgán, který opatření vydal:	Zastupitelstvo obce Opatovice nad Labem
Číslo usnesení:	č.9/23Z/2024
Datum vydání:	26.6.2024

Datum vyvěšení:	27.6.2024
-----------------	-----------

Datum sejmutí:

Nabytí účinnosti: